உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பழநியாண்டவர் திருவிளையாடலாகிய மாங்கனிசரித்திர நாடகம்.

இஃது

ச[illegible]ாயர் மாணாக்கரிலொருவராகிய

கடலூர் தாலுகா பண்ணுருட்டிக்கடுத்த காடாம்புலியூர்

மதுரா கொஞ்சிகுப்பம்

வன்னியகுல துரைசாமி சபஷ்டியார்

இயற்றியதை.

கை. சு. துரைசாமிமுதலியாரிடம்

ரிஜிஸ்டர் பாத்தியதையைப்பெற்று

அமரம்பேடு

மூத்துவடிவேலு முதலியார் அவர்களால்

சென்னை.

பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1918.

ரிஜிஸ்டர் காபிரைட்.

வராயப்பிள்ளைவீதி 24-வது நெ. வீடு.

Q26:47
N18
179695

உ

சிவமயம்.

15 JAN 1919

திருச்சிற்றம்பலம்.

பழநியாண்டவர் திருவிளையாடலாகிய

மாங்கனிசரித்திர நாடகம்.

இஃது

சங்கரையர் மாணாக்கரிலொருவராகிய

கூடலூர்தாலுகா பண்ணுருட்டிக்கடுத்த காடாம்புலியூர்

மதுரா கொஞ்சிகுப்பம்

வன்னியகுல துரைசாமி சமஷ்டியார்

இயற்றியதை,

கை. சு. துரைசாமிமுதலியாரிடம்

ரிஜிஸ்டர் பாத்தியதையைப்பெற்று.

அமரம்பேடு

முத்துவடிவேலு முதலியார் அவர்களால்

சென்னை.

பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1918.

ரிஜிஸ்டர் காபிரைட்.

தாண்டவராயப்பிள்ளைவீதி 24-வது நெ. வீடு.

சாற்றுகவிகள்.

சென்னப்பன்நாயகன் பாளையத்திற்கடுத்த நடியவீரப்பட்டு

அருணாசலமுதலியாரால் இயற்றிய

-விருத்தம்.

சீரோங்கும் கொஞ்சிநகர் துரைசாமி சமுத்தியாரென்
சிரப்புற்றோங்கும்
பேரோங்குஞ் சிலகவிதை பாடியதில் சிரப்புபெருஞ்
செல்வராஞேர்
தேரோங்கு குபேரன்முதல் சொல்லுதற்கு அரிதான
செங்கனி தன்பொன்
னோங்கும் நடுவைநகர் அருணகிரி முதலியதை
வாழ்த்தினரே.

விளம்பரம்.

இந்நாடகமாவது சிரப்புப்பொருந்திய நல்லாத்தூரில் சிவத்தோடுகலந்த சிவப்பிரகாச சுவாமிகளுடைய ஆதாரத்தாலும் பழநி தலபுராண ஆதாரத்தாலுஞ் செய்யப்பட்டது.

சந்தேகமானவர்கள்.

ஐயநின்சென்னிமிசை யென்றசெய்யுள் களையும்,
அரனவனிடத்திலே யென்றசெய்யுள் களையும்,
அம்பிகையரந்தனைநோக்கி யென்றசெய்யுள் களையும்,
பார்க்கும்படியாக வேண்டிக்கொண்டனன்.

௨

சிவமயம்.

விநாயகர் துணை.

விருத்தம்.

சீர்புனலணியுநாதன் செங்கரகனிதனக்கா
கார்புனல்உலகமொற்ற கணத்துளவலமாவந்து
ஆர்புனந்தன்னில்சேர்ந்த அறுமுகன்கதையைபாட
தார்புனல்கவிழ்த்தயானை தாளிணைசிரன்மேல்கொண்டேன்.

சண்முகன் துணை (விருத்தம்)

நஞ்சுண்டபரமருக்கு நற்சுதனாகதோன்றி
கஞ்சனைசிறையிலிட்ட கந்தனேநின்தாள்போற்றி
பஞ்சையான்சொல்லிலொன்றும் பழுதுகள்வந்திடாமல்
நெஞ்சினில்நின்றுகாப்பாய் நின்மலாபோற்றிபோற்றி.

ஸ்ரீ கண்ணபிரான் துணை (விருத்தம்.)

மூலமென்றழைத்தயானை முக்கியமுதலைக்காக
காலனபோலவந்த கண்ணனேகழல்பணிந்தேன்
பாலனிக்கதையைபாட பரந்தாமாகருணைகூர்ந்து
தாலத்திலிருந்துகாப்பாய் தயாபருபோற்றிபோற்றி.

சரஸ்வதிதுணை (விருத்தம்.)

மலைமகள்மைந்தர்வேலர் மாங்கனியதனைவேண்டி
அலையெறிஉலகஞ்சுற்றி அவசரமாகவந்து
தலையுள்ளபழநிசென்ற சண்முகர்கதையைப்பாட
கலைமகள்நின்றன்றாளை கடையவன்பணிந்திட்டேனே.

பிர்ம்மா சபைக்கு வருகிறது

விருத்தம்.

குறைகடலுலகமெல்லாங் குணமுடனளிக்கவல்ல
மறையதுகரத்திலேந்தி மாமுடிவதனந்துன்ன
புறைமனதில்லாவேத புனிதர்கள்அரிகில்சூழ
பிறையணிந்தோனேபோற்றி பிரம்மரும்வருகின்றாரே.

தரு.

சத்தியலோகவாசன் யெத்திசைபுகழ்நேசன்
சதுர்முகதேவர்வந்தார்-வேடிக்கையாக (சதுர்)

சித்தத்தில்சிவன்பாதன் பத்திமரவானுதன்
வித்தர்முனிவர்க்கெல்லாம் மித்துருவானவேதன் சுருள்
மேவரும்யாவரும் ஆவலாய்சூழ
தேவரும் பாவரும் காவலர் தாழ (சத்திய)

ஒப்புவமையில்லாத முப்புரிமார்பிலாட
தப்புதலொன்றுமில்லா செப்புமறையோர்பாட
சங்கிதமங்களம் யெங்குமொலித்திட
பங்கயனிங்கிதம் பொங்கிசொலித்திட (சத்திய)

அஞ்சலஞ்சலாகவே வஞ்சியர்கவரிவீச
விஞ்சயரியக்கர்கள் தஞ்சமென்றுமேபேச
வெத்திகள்பெத்திடும் சத்தியர்கூட
முத்திலுங்கற்றவர் பத்தியகாட (சத்திய)

மாதுசரஸ்வதிக்கு காதலுடையநாதன்
மேதினியைபடைக்குஞ் சாதகமானவேதன்
மெல்லியசொல்லுடை வல்லவனென்ன
தொல்லுலகெல்லவர் நல்லவனென்ன (சத்திய)

விருத்தம்.

குறைவில்லாஉலகில்சீவ கோடிகளனைத்துமாதி
மறைவழிதன்னைக்கொண்டு மாளாதசிருஷ்டியோங்க
பிறையணிசடையோன்பாம்பில் பிரியமாநடனஞ்செய்தோன்
இருவர்கள்பாதந்தன்னை யிருதயந்தன்னில்வைத்தேன்.

வசனம்.

ஆனால் கேளுங்கோள் மறையோர்களே இந்தநிரைவான பிரபஞ்சங்களிலுள்ள சீவகோடிகள் அனைத்தையும் சுருதியைகொண்டு நீங்காத சிருஷ்டியோங்கும்படிக்கு இளமையாகிய மூன்றாம்பிறை சந்திரனை சடையில் தரித்தருளிய பரமசிவத்திற்கும் அந்தன்மேல் பள்ளிகொண்டருளிய ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்திக்கும் நான் வந்தனம் செய்தேன் என்பதாம்.

பொது வசனம்.

இப்படியாக பிர்ம்மா கொலுவீற்றிருக்கிறபோது திரிலோகசஞ்சாரியாகிய நாரதமுனிவர் வருவது.

விருத்தம்.

பாரதிபாகம்வாழும் பங்கயந்தானளித்த
நாரதமுனிவர்தானு நலமானதிரேகந்தன்னில்

சீரதுநிரையபூசி நெடியகைவீணையேந்தி
சாரதுபெருகும்பிரமன் சபைக்கிதோவருகின்றாரே.

தரு

நாரதமுனிவர்யிவரே நத்தியதவமதுபத்தியசெய்திட
வேருகிடையாதிவரே
மேரதுதனக்குமனம் விள்ளபோகுமோ
சாரதாபீடமோதனம் சாற்றிபோற்றுவார்தினம்

சுருள். சத்தியனுத்திக்கு நித்தியமென்றிடும்
இத்தரைமத்த தனத்தியமென்றிடும் (நாரத)

வீணகியானமாபாடுவார்
மேனகையூர்வசி யானதிலோர்த்தமை
நாணரம்பையும்பாடுவார்
பாணர்நிதமுங்கண்டு பணிவார்யிவர்க்குதொண்டு
வேணதுலகமுண்டு வெள்ளைமனமேகொண்டு

சுருள். விண்டிடகண்டனர்
தண்டிடாமெய்யர்
சண்டனுமண்டிடா
பண்டுள்ளதுய்யர் (நாரத)

சண்டமாருதிசாடவே
சர்ப்பமுமேருவை
தப்பாமல்மூடிட
குண்டலதேவருவாடவே
கண்டுகடியசென்று காற்றுவிசையாநின்று
உண்டுகியானமுநன்று உரகன்செவியில்விண்டு

சுருள். உப்பர்கள்துன்பத்தை
சம்பிரமாகீக்கினன்
அம்பரயிம்பரம்
நம்பல்களக்கினர் (நாரத)

திரிமண்டலமுங்கடந்து
சகத்தினில்மாயயை
அகத்தினில்கொள்ளாத

கரியவனெருங்காதிடைந்து
அரியபடியறிந்து சுத்தஞானந்தெரிந்து
பிரியமனங்கரைந்து பெருமானருள்சுரந்து — சுருள்

பெண்ணின்பம்மண்ணின்பம்
மெண்ணின்பமெல்லாம்
விண்ணின்பமுண்ணின்பங்
கண்ணின்பவல்லான் — நாரத

OFFICE OF THE REGISTRAR OF ...
15 JAN 1919

நாரதர் விருத்தம்.

முந்துமாமறையைக்கொண்டு மூதுலகளிக்கவல்ல
தந்தையேவுந்தன்பாதந் தனையனும்போற்றிஐயா.

பிரம்மா விருத்தம்.

வந்தென்னடிபணிந்த மைந்தனேவாழிவாழி
இந்தநல்லாசனத்தில் இன்பமாயிருந்திடாயே

நாரதர் வசனம்.

ஆதியாகிய மறையைகொண்டு விரிவாகிய உலகத்தை படைக்க வல்லவராகிய யென்தந்தையே உமது பாதகமலங்களுக்கு அடியேன் வந்தனம் தந்தையே.

பிரம்மா வசனம்.

மகா அன்போடுகூடிய மனதுடனே யென்னடிபணிந்த யென் மைந்தனுகிய நாரதமுனியே நீடூழியாக வாழ்கக்கடவது இந்த ஆச னத்திலிருமப்பா மைந்தனே.

தரு-பிரம்மா சொல்லல்.

மும்மலமகற்றிடும் நின்மலமான மைந்தா நீறும்நன்று நீறும்
செம்மலர்கரத்தோனே நம்மிடம்வந்தசேதி தாரும்விடைதாரும்

நாரதர்.

சேதிகளொன்றுமில்லை சாதுமனதுடனே கேளும்நன்றுகேளும்
மேதினியெல்லாஞ்சுற்றி வேதியாயிடம்வந்தேன் ஆளுமெனையாளு

பிரம்மா.

வந்ததினுலெந்தன்சிந்தையில் சந்தோஷமானேன் கொள்ளுமுறுதிகொள்ளு
அந்தந்ததேசந்தன்னில் யெந்தஅதிசயங்கண்டா விள்ளும்சொல்லிவிள்ளும்

நாரதர்

வள்ளுவேனுலகத்தில் உள்ளதொழில்ஒன்றுங் காணேன்ஒன்றுங்காணேன்
தெள்ளுமறையுணர்ந்த வள்ளலேபொய்களொன்றும் பூணேன்என்றும்பூணே

பிரம்மா விருத்தம்.

பொய்யதைகடிந்துதள்ளி பூரணமதையுணர்ந்த
மெய்யுள்ளமனத்தின்மைந்தா மிகவும்சந்தோஷமானேன்
பையருமயங்கிநின்ற பண்ணதைபின்றுகேழ்க்க
ஐயனேயாசையானேன் யாழ்மீட்டிபாடுவாயே.

வசனம்.

பொய்யென்பதில்லாத மெய்விளங்கிய யெனதுமைந்தனே ஆதியில் சண்டமாருதிக்கும் ஆதிசேஷனுக்கும் ஏற்பட்ட யுத்தத்தில் ஆதிசேஷன் மயங்கும்படியாக பாடிபாட்டை இன்றைக்கி கேழ்க்கும்படிக்கி அவாவுடையவனாக இருக்கிறேன் நீ உன்னுடையவீணையை மீட்டி பாடுமப்பா நாரதமுனியே.

நாரதர் விருத்தம்.

என்னையாள்தந்தையாரே யென்பாட்டுக்கின்பங்கொண்டு
சொன்னதுசந்தோஷமாச்சு சொற்படியாழைமீட்டி
பன்னகமணிந்தயீசன் பாதத்தைமனதில்கொண்டு
நன்னயகியானமாக நான்பாடதுடங்கினேனே.

வசனம்.

ஆனால் கேளும் யெனது தந்தையாரே யென்னுடைய பாட்டுக்காசைபட்டு தேவரீர்கேட்டது யெனக்கு சந்தோஷமாகி விட்டது அப்படி வென்னுடைய வார்த்தைப்பிரகாரமே யாழைமீட்டி பாட துடங்கினேன் தந்தையே.

தரு.

நித்தியவஸ்துவை நத்திடுங்கனமே
முத்தியளித்திடும் சத்தியமனமே—நித்தி

சித்தமும்சிதரிட பத்தியபண்ணி
சுத்தமுங்கருதிட வித்தென்றுயெண்ணி—நித்தி

இந்தநிலையதை சொந்தம்பாராட்டி
பந்தத்திலழுந்தாதே அந்தம்விருட்டி—நித்தி

நன்மலமனதை மும்மலம்தேத்தி
துன்மலமாகாதே செம்மல்போற்றி—நித்தி

பற்பலபொருளே பகையதுபண்ணி
சொற்பதங்கடந்த சுடரதையெண்ணி—நித்தி

அலையாமனதை அமர்த்தியநின்று
துலையாபதத்தை தொழுதுமேகொண்டு—நித்தி

மூன்றயுங்கடந்த முதுமறைமுடிவில்
ஊன்றியபாதத்தை ஊன்றியடிவில்—நித்தி

பிரமா சொல் விருத்தம்.

தாதவிழ்கொன்றைசூடுஞ் சங்கரந்தன்னைபோற்றி
பேதமில்லாமல்பாடும் பிரியமாநின்பாட்டைகேட்டு
மாதவமைந்தாவுனக்கு மாங்கனியொன்றுதந்தேன்
சாதகமாகபெறறு சம்மதம்போலேசெய்வாய்.

வசனம்.

மடல் விரியப்பட்ட கொன்றை தும்பை மலரைச் சடையில் சூடும் பரமசிவத்தை மனதில் நினைந்து குற்றமில்லாமல் பாடும் நின் பாட்டைகேட்டு உனக்கு நல்லமதுரமாகிய மாங்கனியொன்று தந்தேன் அதை பெற்றுக்கொண்டு உன் சம்மதம்போலே நடத்துமப்பா மகனே.

நாரதர் சொல் விருத்தம்

தந்தநல்கனியைவாங்கி தந்தையேமனமகிழ்ந்தேன்
இந்ததோர்கனியைபோலே யெங்குமேகண்டதில்லை
சிந்தெழுமதியசூடுஞ் சிவனுக்குஅளிக்கவேணும்
அந்தமாகைலைக்கேக அன்புடன்விடைகொடாயே.

வசனம்.

சேனுந்தந்தையே நீதந்த மாங்கனியை நான் பெற்றுக்கொண்டேன் இந்த மாங்கனியைப்போல் எங்குங்கண்டதில்லை ஆகையால் இக்கனியை பரமசிவத்திற்கு அளிக்கவேணும் கைலைக்குபோக உத்திரவு கொடுந்தந்தையே.

பிரமா வசனம்

அப்படியே போய்வாருமையா மகனே.

பொது வசனம்

நாரதமுனிவர் கைலைநாடி வருகிறபோது பரமசிவம் கொலுவாக வருகிற விதங்காண்க.

பரமசிவம் வருவது விருத்தம்.

பஞ்சமுகமது துலங்க சடையில்கங்கை
பாதிமதியுடனுடை பக்ஷமாக
மஞ்சனையாள்பார்வதியே வாமபாகம்
வைத்துயரனத்தயுந்தான் வளர்க்குமீசன்
தஞ்சமென அடிகளிரு புரமுஞ்சூழ
தாளநிரபூதிமெய்யில் ருத்திராக்ஷம்பூண்டு
கஞ்சமலர்கண்ணனுமே பிரமந்தேதி
காணாதத்திருப்பாத துலங்கவாரூர்.

தரு.

சங்கரதேவரும் வந்தனர் கைலைவாழும் (சங்க)

சங்கரதேவரும்வந்தார் பொங்கரவமீதிலாட
கங்குலகன் றுவோடுந் திங்கட்சடையிலாட (சங்க)

எங்குங்கனிந்துயாளிக்கவல்லசத்தி
வாமத்தில்நின்று

யிணையடிகாட்டிய யேத்துவாளன்பர்க்குமுத்தி
சிரசின்மீது
தங்கியகங்கையை பகிரதன்பண்ணினுன்பத்தி
அதனல் முத்தி
சகாரடைந்த சாத்துமேவேதமுணத்தி
இப்படிவல்ல
நங்கையிருவரை அங்கத்தில்கொண்ட
பொங்கமாநால்வருக்கு கங்கைகள்விண்ட (சங்க)

வானவரஞ்சிர ஆலமுங்கண்டத்தில்துன்ன
மெய்யினில்பூதி
வரைந்தருத்திராக்ஷ மணியதுமின்ன
செங்கரந்தன்னில்
மானுமழுவுமே சூலகபாலம்பன்ன
என்றும்பிரியா
மானவர்மோளவர் தாமறையாகமுஞ்சொன்ன
வழியில்நின்று
பவமதுநீங்கவே சிவசிவாவென்றிட
அவையெல்லாம்வாங்கிய தவமதுவிண்டிட (சங்க)

நந்தியுமத்தளங் கொட்டிடுந்தொனியதுயெட்ட
ஆகாயமட்டும்
நாரதர்வீணைகள் மீட்டிடுகியானமுமுட்ட
பரமானந்தம்
சிந்தையில்கொண்டுமே சித்தர்முனிவர்கள்கிட்ட
அருகில்நின்று
திசைமுகனனுவெனும் பிசகிடாதாளமுந்தட்ட
கூத்துகளாடி
காளியசெயித்த தாளதுதுன்ன
நாளுமேசிவனை யாளவேசொன்ன (சங்க)

விருத்தம்.

உலகுயிரனைத்துமோங்க உள்ளத்தில்கருணைகூர்ந்து
இலகியகைலைதன்னி லின்பஆசனத்தெழுந்து
விலகில்லாநோக்கத்தோடு விமலநான்யிருக்கும்போது
பலகலைபுகழுநந்தி பலருமேயருகிருப்பீர்.

பொது வசனம்.

இப்படியாக பரமசிவன் கொலுவாக வீற்றிருக்கும்போது அவரைக் காணும்படிக்கி பார்வதி வருவது.

சீச பத்தியம்.

தஞ்சமென்றவர்க்கெல்லாந் தன்னருளளித்துமே
சங்:ரர்பதங்காண நினவுகொண்டு
பஞ்சின்மெல்லடியொத்த பார்வதியாளுமே
பக்ஷமாயெழுந்து கற்பணிகள்பூண்டு
கஞ்சமலர்முகத்தினில் மஞ்சளுங்குங்குமம்
கரியவிழி அஞ்சன திலகமிட்டு
மஞ்சதைபகைத்திட்ட கூந்தலும்வகுத்துமே
வாசமதுமிக வீசுமலர்கள்சூடி

முடுக்கு.

அஞ்சலாசத்திகளரிகில்கூட அருவையர்கள்சாமரையமர்ந்துசாட
வஞ்சகத்தோர்மனதுரையாவள்ளல்தேட வல்லிஎனும்பார்வதிவருகின்றாளே

தரு.

பாதிமதிதானணிந்த பரமன்தனக்குபாரி
ஆதியுமைபார்வதியும் அன்புடன்வாறாள்

உலகந்தனிலுரையும் உயிர்கள்யெல்லாந்தழைய
இலகுங்கருணைவைத்த ஈஸ்வரிவாருள்
கோதில்லாதவமியற்றி குற்றமில்லாசிவனார்மெய்யில்
பாதியிடபாகம்பெற்ற பார்வதிவாருள்
நஞ்சதனைநெஞ்சணிந்த நாயகனடியேபோற்றி
அஞ்சனமேனியிலங்க அம்மனும்வாருள்
வேலவர்தனக்குமாதா வினைகளெல்லாம்போக்குந்தாயார்
ஞாலமுண்டோங்கங்கையான நங்கையும்வாருள்
விண்ணவர்க்கும்கண்ணவற்கும் வேண்டுந்துரைசாமியற்கும்
புண்ணியலோகமளிக்கும் பொற்கொடிவாருள்.

பார்வதி விருத்தம்.

தாதியேசொல்லக்கேளும் தண்வலர்கைலைவாழும்
ஆதியாயீசந்தன்னை அன்புடன்பணிந்துபோற்றி
ஓதியின்பொருளையெல்லாம் உத்தமிபாமனுலே
சேதியுந்தெரிந்துநாமும் சீருடன்வருகுவோமே.

வசனம்.

ஆனல் வாருங்கடியம்மா தாதிமார்களே யெனது பிராண பத்தாவாகிய கைலைநாயகரைக்கண்டு ஞானத்திற்கு பொருள் அறிந்து வருவோம் வாரும்மா சகியே.

தரு

சருணமுந்தன் திருவடிக்கி சருணங்கோடிசருணம்
கருணைவளர்பாதந்தன்னில் கன்னியானும்சருணம்
உலகமுய்யும்பாதந்தன்னில் உண்மையுடன்பாம்பணிக்தால்
விலகொன்றில்லாபதங்கிடைக்கும் மெல்லடிக்கியான்சருணம்
நல்லமலர்வில்வங்கொண்டு நாதந்திருவடிபூசிக்க
எல்லையில்லாவீடளிக்கும் இதுதருணம்யான்சருணம்
மணவாளனார்மலர்பதத்தை மாதர்களுந்தினம்பூசித்தால்
துணையாகுமேகடைவழிக்கி தோகையாளும்யான்சருணம்

பார்வதி விருத்தம்.

அகிலவுயிருக்குயிராயமர்ந்தநாத
அம்புலியுங்கொன்றைதும்பையணிந்தநாதா

புகலறியமறைவழியைநால்வருக்கு
போதித்துகுருவருளைகாட்டும்நீதா
துகளுடையோர்மனத்தடையாபிராணநாதா
தோகையெனக்கென்னாளும் பிரியசாதா
சகலருக்குமுத்தியெந்தபடிகிடைக்கும்
தையலருக்கின்பமுடனுரைசெய்வாயே.

வசனம்.

சர்வலோகவுயிருக்கும் வுயிராவிளங்கியிராநின்ற எனதுபிராண நாயகா இவ்வுலகத்திலுள்ள நமது அடியார்களுக்கு மேலாம்பதவி யாகிய முத்தி பெந்தபடிகிடைக்கும் அதை அடியாளுக்கு உரை செய்யவேணுமையா சுவாமி.

பரமசிவம் விருத்தம்.

தாரணிகுழலாளான தையல்பார்வதியேகேளும்
பாரினில்மாந்தர்க்கெல்லாம் பத பெரவழியுரைப்பேன்
கோரியாசிர்மநாளில் கூடுமேமுத்திதானும்
தேரியுமதிலேயொன்றில் சீக்கிரமாகுந்தானே.

வசனம்.

கேளும் பெண்ணே பார்வதி நமது அடியாருக்கு முத்திகிடைக் கும்வழி யெப்படியென்று கேட்டால் ஆசிர்மம் நாலிருக்கின்றது அந்த நாலிலுமுத்திகிடைக்கும் அதிலும் ஒன்றில்சீக்கிரமாக கிடைக்கும் பெண்ணே பார்வதி.

தரு-பார்வதி சொல்லல்.

தேவாவந்தனந்தந்தனே
திருவடிதன்னிலே அருவையாள் அன்புடன்
காவாவந்தனந்தந்தனே
தேவா ஆசிர்மந்தன்னை நாவாவின்பமாகவே
நீவாவுரைத்துநன்று சாவாபதந்தருவா
நித்தா-களங்கமில்லா சுத்தா-எல்லாவுயிருக்கும்
சத்தா-நிறைந்தருளும் வித்தா-யிதுதருணம் தேவா

பரமசிவம்.

பெண்ணேயின்பமதாகவே
பெருமையுடனுரைப்பன் அருமையாகேழ்ப்பதை

கண்ணேயின்பமதாகவே
பெண்ணே ஆசிரமந்தன்னை யெண்ணுநடத்திவா
திண்ணமுறைப்பன்யானும் வண்ணமயிலேகேளும்
தேவி-யெனதுபிராண ஆவு-கருணைபொழி
வாவி-அருகமைத்து மேவி-யிதுதருணம் (பெண்)

பார்வதி.

நாதாநடனபாதனே
நாலயும்தனித்தனி மேலுமேயுரைசெய்வீர்
நாதாநடனபாதனே
நாதாவிபரமாக பேதாள்யெந்தனைநீயும்
தோதா அருகமைத்து வோதா துருவுடையா
சொல்லும்-யென்றுங்கலியை வெல்லும்-மரவேந்தானே
அல்லும்-பகலுமாக நில்லும்-அடியாளுடன் (நாதா)

பரமசிவன்.

மானேமகிழ்ந்துகேளுமே
ஆசிரமந்தனித்தனி பேசியவுரைப்பனுன்
மானேமகிழ்ந்துகேளுமே
மானேபிரமசாரி பின்தானேகிரஸ்தனும்
வானபிரபிசித்தனுனல் மோனசன்னுசியாகும்
மாது-இதிலேவொன்றுங் கோது-யில்லையேசொன்னேன்
சாது-சந்தேகமானல் ஓது-தடையில்லாமல் (மானே)

பார்வதி விருத்தம்.

பண்ணவர்முனிவரென்று பண்புடன்பாடிபோற்றும்
அண்ணலேஉந்தன்வார்த்தை அடியாள்கேட்டகமகிழ்ந்தேன்
திண்ணம்ஆசிரமநாலை செய்வதுயின்னதென்று
பெண்ணவள்யெனக்குநன்ரு பேசுவீரரியத்தானே.

வசனம்.

கேளும்பிராணநாயகா தேவரீர் வார்த்தையைகேட்டு அடியாள் மகிழ்வடைந்தேன் ஆசிரமவழிநாலையுந் தனித்தனியாகநடத்துமுறையைச்சொல்லும் கர்த்தனே.

பரமசிவன் விருத்தம்.

தனித்தனிபிரித்துகேட்ட தையலேகேளுஞ்சொல்வேன்
செனித்தவர்மரணமட்டுந் தெரிவையேமாக்கும்பிரம்மம்
இனித்தனன்மொழிபாளோடி யிருப்பதுகிரகமாகும்
பனித்தடங்கானம்புக்கி பதம்பெரும்பிரண்டுந்தானே.

பார்வதி - கரு.

நாதா ஆசிர்மநாலைநீதமுடனே கேட்டேன்மாது சுவாமிமாது
தோதாகநாலிலொன்றை வேதாநீமேலாசொன்னுயேது நன்றாயோது

பரமசிவம்.

வோதுவேன்கிரகஸ்தன் கோதில்லாகுணத்தாளேகேளும் நன்றாகேளும்
காதலுடனடத்த வோதிவழிகிடைக்கும்நாளும் யெந்தநாளும்

பார்வதி.

நாளாதுதிப்பவர்க்கு மாளாபதமளிக்குநாதா பிராணநாதா
கேளாகிரகஸ்தபடி ஆளாயெனக்குறையும்வேதா சர்வேதா

பரமசிவம்.

வேதவிதிப்படிக்கி மாதேமணம்புணரவேணும் நன்றாவேணும்
பேதமில்லாமல்யென்றும் ஓதுவேன்ஒத்திருக்கவேணும் யெல்லாந்தோணும்

பார்வதி.

தோணுமுலகந்தன்னில் வேணவிதசாதிபெண்களுண்டு மிகவுண்டு
ஆணும்பெண்ணுமதாக பூணுமுறைகள்சொல்லுங்கண்டு நீருங்கண்டு

பரமசிவம்.

கண்டுவுரைப்பெனவருக்குண்டானசாதி வழிபார்த்து தேடிபார்த்து
நன்றுகுணமுடையபெண்டையே கொள்ளவேணும்யோர்த்து சித்தம்யோர்த்து

பார்வதி.

ஒத்தபெண்களைகொண்டுபார்த்துநடத்தபன்னிவெல்லும் கலிவெல்லும்
கூத்துஉத்தைத்ததாளாகாத்து அடியாளுக்குசொல்லும் நன்றாசொல்லும்

பரமசிவம்.

சொல்லுவேனுடவருமெல்லியருமணமொத்துகொண்டு ஒத்துகொண்டு
தொல்லைநூல்மறைப்படி அல்லலில்லாதானடத்தவுண்டு வழிவுண்டு

பார்வதி கொச்சகம்.

பங்கயன்சிரத்திலொன்றை பரித்தரிந்தகையாவுந்தன்
செங்கமலபதந்தனிவே தெளிவையாளும்யான்பணிந்தேன்
மங்கயருமாடவரு மகிழ்ந்துயில்லரநடத்த
தங்கும்பதமின்னதென்று சாத்தியருள் தான்புரிவீர்.

தரு-பரமசிவன் சொல்லுல்.

சாத்தியருள்தான்புரிவேன்தையலேகேளும்
சத்தியமுரைப்படியேநாமிருவர்நாளும்
போற்றியில்லரநடத்தபுண்ணியம்வந்தாளும்
பொற்கொடியேபூர்வவினை தானகன்றுமீளும்

பார்வதி.

பூமியுண்டமாலயனும் போற்றும்பிராணநாதா
புகலிருவர்மனம்வேருனல் புண்ணியங்கைகூடாதா
வாமிதனக்கின்பமாக வகுத்துரைப்பாய்வேதா
வளரும்விதியினிவே ருண்டோவள்ளலெனும்வேதா

பரமசிவன்.

பெண்ணுமாணுமனம்வேருனல் பிரியும்வாழ்வுபாரும்
பேதையரேயின்னங்கேட்டு பின்னுமனந்தேரும்
திண்ணமிவர்மனங்களொத்து செய்தாகருமநேரும்
தேவிபுருஷார்த்தநான்குஞ் சீக்கிரம்வந்துசேரும்

பார்வதி.

இல்லர்த்திலரம்பொருளும் யின்பம்வீடுமையா
யிஷ்டம்போலேகூடுமென்று யெடுத்துரைத்தீர்மெய்யா
சொல்லரமேநாலில்மூவர் தோன்றலாச்சுதய்யா
சுத்தமுள்ளோரவருக்குவீடு சொந்தமெய்யாபொய்யா

பரமசிவன்.

விடுசொந்தமில்லையென்று வினவிடேன்யான்மானே
வித்தகியேயின்னங்கேளும் வேணதுயென்னானே
காடுவீடுநாடுரைவோர் காணுமூவர்தாமே
கஷ்டமதில்வேணதுண்டு கண்மணிசெந்தேனே

பார்வதி.

ஆசையற்றமூவருக்கு மதிலேகஷ்டம்யேது
அண்ணலனின்பதம்பணிந்தன் அன்புடனேமாது
பாசமுள்ளயிருவருக்கும் பகரரியசாது
பத்தும்வீடுசித்திப்பது பண்புடனேவோது

பரமசிவன் கந்தார்த்தம்.

ஓதுவேனுன்பெண்ணேகேள் மூவர்களும்ஒவ்வொருவ
ருருதியுட னிலெகெடாத
வேதமுறைவழிப்படியேத் தனித்தனியா
வேண்டும்விதிதனைநடத்த வீடதாகும்
பேதமனதுடன்கொஞ்சந் தவறுமானல்
பெருநரககுழியதுவே பாடதாகும்
தோதுடனேயில்லரத்தின் புருஷன்பெண்டீர்

தரு.

சுத்தமதாககூடியே யிருவர்மனம்வொத்து மிகவேதேடியே
பத்தும்வினையொழித்து பாரிலரம்பொருளை
சித்தமுடனடத்த சேரின்பவீடுமாகும் சுருள்

தெரிந்துநீகொள்ளும் அருந்தவமானே
திருந்திடசொன்னேன் பொருந்தியேயானே சுத்த

பார்வதி கந்தார்த்தம்.

குன்றெடுத்துகுடைபிடித்த மால்தனக்கு
குத்தமிலாசக்கரத்தை தந்தநாதா
பன்றுதனிலத்தர்சித்தர் தேவர்போத்த
மாருததிருநடனம் புரியுநாதா
கன்றுடனேகரவையது கானேசென்று
கனிவுடனேபாலளித்த விதமாநீரும்
என்றுமன்பருக்கருள்சுரந்து கருணைதந்த

தரு.

ஈசாசந்தோஷமாகினேன் கைலநகர்வாசா சந்
தேசாஆசிர்மநாலே தெரிவையாள்மிககேட்டு
ஆசாபாசமுடனே அன்புகனிந்துவுந்தன் சுருள்

அடியிணைபணிந்தேன் முடிவில்லாபரனே
படியதைகாக்கும் வடிசூலகரனே ஈசாச

பொது வசனம்.

இப்படியாக பார்வதியும் பரமசிவமும் சம்பாஷித்துக்கொண்டிருக்கும்போது அந்தசமயத்தில் நாரதமுனிவர் வருவது.

தரு.

வேதன்சபையைகடந்துமே வேண்டுங்கைலைதுடர்ந்துமே
நாதனருளடர்ந்துமே நானும்வாரேனடந்துமே
வெண்ணீர்மெய்யில்பூசியே வீணைகைக்ள்பூசியே
பண்ணுமறைகள்பேசியே பத்திவாரேநேசியே
வந்துகைலைநாடினேன் வாணர்பணியைகூடினே
முந்துவேதம்பாடினேன் முத்திவழியேதேடினேன்
பரமன்பாதங்கண்டனே பணிந்துஅருளைகொண்டனே
சருமவினைகள்விண்டனே காதலுடனின்றனே.

விருத்தம்.

மூர்த்திகள்தலத்தையெல்லா முறைமுறையாகசுத்தி
ஏத்தியபாலருக்கா யின்பமுங்கனிந்தெழுந்து
கூத்ததைஉதைத்ததாளா கொடியவெம்பாசம்போக்கி
காத்திடவேணுமையா கழலிணைபணிந்திட்டேனே.

வசனம்.

முறைதவராத தவதீர்த்தமாடி பணிந்துவராநின்ற மார்க்கண்டேயருக்காக எமனை உதைத்தபாதனே உமது திருவடிக்கி அடியேன் வந்தனஞ்செய்தேனையா சுவாமி.

பரமசிவன் விருத்தம்.

முந்துமாமறையுணர்ந்த முனிவர்க்குமுதல்வனாக
வந்தகண்மணியதான மாதவகொழுந்தேவாழி
அந்தரதேவர்போற்றும் அருமைநாரதரேநீயும்
இந்திடம்வந்தசேதி யியல்பென்னுவுரைசெய்வாயே.

தரு—நாரதர் சொல்லல்.

சத்தியலோகஞ்சென்றுயானும் பத்தியுடன்கைலை
வந்தேனுதா கைலைநாதா

பரமசிவம்.

சத்தியலோகம்போனதினல் பெத்தவெகுமதி
யென்னசொல்லு முனியேசொல்லும்

நாரதர்.

மாங்கனிகள்ஒன்றுதந்தார் நான்கனிந்துஉமக்குக்கொண்டு
வந்தேன் கொண்டுவந்தேன்

பரமசிவம்.

பூங்கமலவாசன்மைந்தா தீங்கனியையெந்தனுக்கு
தாரும் இங்கதாரும்

நாரதர்

தந்தேன்கனியைவாங்கி யெந்தனைநோக்கித்தருளும்
யீசா கைலைவாசா

பரமசிவம்.

எந்தலோகந்தன்னினுமே யிந்தகனிபோலவே
யில்லை கண்டதில்லை

நாரதர்.

உடல்பொருளாவிமூன்றுந் தடையில்லாதுமக்கீய்ந்து
பணிந்தேன் தந்துபணிந்தேன்

பரமசிவம்.

கடலதுபொங்கிதானே மடைதிறந்தால்போல்கருணை
தந்தேன் கருணைதந்தேன்

நாரதர் விருத்தம்.

நஞ்சணிகண்டாவுந்த னடனதாள்பணிந்துநின்றேன்
வஞ்சியெந்தாளாள்நீயும் வசனித்துயிருந்ததென்ன
அஞ்சுதேயதனைகேழ்க்க அய்யனேதயவுசெய்து
பஞ்சையான்யெனக்குகொஞ்சம் பதந்தனைஉரைசெய்தாயே.

வசனம்.

கேளுமையாசுவாமி சர்வஜீவதயாபரா நான் வருகிற சமயமாக
யென்தாயாகிய பார்வதியும் தேவரீரும் வார்த்தை யாடிக்கொண்டு

யிருந்ீரே அவ்வார்த்தையென்ன யெனக்குகொஞ்சந் தயவுசெய்து தெரிவிக்கவேணுமையா சுவாமி.

பரமசிவம் விருத்தம்.

மாசில்லாமணியேகேளா மங்கையுநானுமாக
பேசியவசனமப்பா பேருகன்பர்க்காக
ஆசிர்மம்நானுஞ்சொன்னே னதைவிடவேறொன்றில்லை
தேசிகாதெரிந்துகொள்ளுஞ் செப்பினே னுண்மைதானே.

வசனம்.

கேளுமப்பா நாரதமுனியே நானும் பார்வதியும்பேசிக்கொண்ட வார்த்தையாவது உலகத்தில் அன்பருக்கு முத்தியடையக் கூடிய மார்க்கமாக நான்கு ஆசிர்மஞ்சொன்னேன் அதைதவிர வேருவார்த்தையில்லை தெரிந்துகொள்ளுமப்பா நாரதமுனியே.

நாரதர் விருத்தம்.

அப்பணிபரனேநிந்த னடியிணை தனைப்பணிந்தேன்
மைப்படிகண்ணித்தாயார் மலரடிபோற்றிவாரேன்.

பரமசிவம் விருத்தம்.

செப்பியபடிபோய்வாருஞ் சித்தமுமிககளித்தேன்
தப்பிதஞ்செய்திடாமல் தண்மையாவந்துசேரும்.

நாரதர் விருத்தம்.

இருளடைகானஞ்சென்று யின்பமற்றிருப்போருக்கும்
அருமறைமுனிவோருக்கும் அயன்மாலுந்தனக்குமெட்டா
பெருஞ்சுயஞ்சோதியான பெம்மானுர்வடிவுதன்னில்
உருவாயமர்ந்ததாயே உத்தமிவுந்தாள்போற்றி.

பார்வதி விருத்தம்.

ஆசையுமற்றுகானில் அருந்தவம்புரிவோர்க்கெல்லாம்
ஈசனேபோலமர்ந்த யென்னிருகண்ணேவாழி
வாசவன்லோகம்விட்டு வள்ளல்வாழ்கைலைநாடி
தேசனேவந்தசேதி தெரிவிப்பாயரியத்தானே.

தரு-நாரதர் சொல்லல்.

சேதிகள்ஒன் றமில்லை தேவர்பணியுந்தாயே
ஆதிகைலைநாடி அன்புடன்வந்தன்சேயே

பார்வதி.

வந்ததிலெந்தனுக்கு மனதுசந்தோஷமாச்சு
இந்தணியீசனாலே யெல்லாநன்மையுமாச்சு

நாரதர்.

ஈசனுநீயுமுந்தி யின்பமாகவேகூடி
பேசியவார்த்தையெனக்கு பிரியமேசொல்லுகாடி

பார்வதி.

சொல்லுவேன் ஆசீர்மந்தன்னை சுந்தரர்யெடுத்துரைக்க
மெல்லியாள்யானுங்கேட்டேன் மிகவுமனம்பெருக்க

நாரதர்.

பெருக்கஆசீர்மந்தன்னில் பிரியமாயெதைசொன்னார்
உருக்கமாயானுங்கேழ்க்க உரைப்பாயெனக்குநன்னா

பார்வதி.

உரைத்தார்யில்லரந்தன்னை உண்மைநல்லரமென்று
பொருத்தமாயானுங்கேட்டு புத்தியில்கொண்டேனன்று

நாரதர்,

நன்றானயில்லரத்தை நடத்தும்விதந்தனக்கு
உண்டானமுறைசிவன் உரைத்ததைசொல்லெனக்கு

பார்வதி.

சொல்லுவேன்மனதொத்து தோகையும்புருஷனும்
இல்லரநடத்தவே யியம்பினானீசனும்

நாரதர் விருத்தம்.

சுந்தரியென்றுதாயே நீசொன்னதைவொப்புகொள்வோம்
இந்தநல்லுலகந்தன்னில் யெவளவோசாதிருக்க
எந்தெந்தசாதிதன்னை யெவரெவரொத்துக்கொண்டு
அந்தயில்லரனடத்த அரன்சொன்னதுரைசெய்வாயே.

வசனம்.

கேளுமம்மா தாயே நீங்கள் சொல்லியபடி வொத்துக்கொள்வோம் இந்தவுலகத்தில பெவ்வளவு சாதிகளிருக்கிறது பெந்தெந்த

சாதி பெண்ணை யெவரெவர்கொள்ளுகிறது எப்படி யில்லரனடத்து கிறது சுவாமி சொன்னதையெனக்கு சொல்லுமம்மா தாயே.

பார்வதி விருத்தம்.

வேதியனின்றெடுத்த வித்தகாபுவியில்பல
சாதிகளிருந்தாலுந்தான் சாதியில்பெண்ணைகொண்டு
நீதிநூல்முறைப்படிக்கி நிலையதுதவரிடாத
பேதில்லாநடத்தயில்லம் பேரின்பவீடென்றூரே.

வசனம்.

கேளுமப்பா நாரதமுனியே இந்தவுலகத்தில் யெவ்வளவு சாதி யிருந்தாலும் அந்தந்தசாதி ஆணும்பெண்ணுமாக கூடி மனமொத்து யில்லரநடத்திவந்தால் உடனே முத்திவீடென்று சொன்னாரப்பா நாரதமுனியே.

நாரதர் சொல்லல்-தரு.

ஈசன்சொன்னதை திரமெண்ணிநீயும்
எல்லாஞ்சரியோசனை பண்ணிநய்
தேசமெல்லாம்பழிக்குஞ் சிவநடத்தைசொன்னாலே
மோசமோசனம்பாதே மொழிவேனன்பின்னாலே (ஈச)

பார்வதி சொல்லல்.

நம்புமடியவருக்குமெய்யவர்-இந்த
நங்கைக்கியேத்ததிவிய துய்யவர்
அம்புவிசிவருக்கு அருளும்பரமந்தன்னை
வம்புநடத்தைசொல்ல வருமோவுனக்குபின்னை (நம்)

நாரதர் சொல்லல்.

ஆசிர்மஞ்சொன்ன சிவனச்சுது-அம்மா
அவர்நடைபார்த்தா லிழிவாச்சுது
தாசிவீட்டையடைந்து தையலோடின்பங்கொண்டு
நேசித்தசிவன்வார்த்தை நினைக்கலாமாகண்டு (ஆசிர்)

பார்வதி சொல்லல்.

தேவர்கள்போற்றுந்திருபூவனம்-வாழும்
தேவதாசியிருக்குமாவனம்

மேவும்பொன்னனைதாசி மிடியதுதீரவே
சிவனுகன்சென்ரூர் செல்வமீடோரவே (தே)

நாரதர் விருத்தம்.

அன்னையேயான்சொல்லுவது பொய்யேயானல்
அறிந்துபார் இன்னமொரு விஷயமுண்டு
தன்னையுமேசொன்னலே வெளிச்சமாக
சகம்பழிப்புக்கிடமதுதான் கேளுமம்மா
உன்னையுமேபெண்ணுக கொண்டயீசன்
உனைமறைத்துவேரர்பெண்ணை தலையில்வைத்து
நன்னயமுடனிருந்து சொல்லும்வார்த்தை
நம்புவதுயெப்படிதான் விள்ளுந்தாயே

பார்வதி விருத்தம்.

அங்கமும்பதருதம்மா அய்யையோயென்னுசெய்வேன்
சங்கரர்யெனைமறந்து தையலேதலையில்வைத்தாய்
எங்கதானடுக்குமம்மா யிவரிந்தப்படியேசெய்தால்
திங்களின்வதனியென்பேர் சொல்லுமோஉலகில்தானே.

பார்வதி தாதிகளிடம் முறையிடுதல்—தரு.

இனியென்னுசெய்வேனடியெந்தாதி களா
யெந்தன்மனம்பதருதடியென்பாங்கி களா

கனிவானசிவனாரும்யென்தாதி களா
கன்னியெனைவெருத்துமென்பாங்கி களா
தலையிலேபெண்ணைவைத்துமென்தாதி களா
சல்லாபம்அவளோடானல்யென்பாங்கி களா
அலையாயெந்தன்மனம்யென்தாதி களா
அரனரிப்படிசெய்தாயென்பாங்கி களா
அக்காவண்ணிந்தோருப்யென்தாதி களா
யென்னாசையைவெருத்துமேபாங்கி களா
சக்களத்திமேலன்புயென்தாதி களா
சுவாமியும்வைப்பாரோடியென்பாங்கி களா
நாதனிப்படிசெய்தால்யென்தாதி களா
நம்பலாமோ அவர்வார்த்தையென்பாங்கி களா
சூதையறியாமலேயென்தாதி களா
தோகையிதுகாலம்வாழ்ந்தேன்பாங்கி களா
ஈசன்யெனைமறந்தால்யென்தாதி களா
யிருப்பனோபுவிமீதுயென்பாங்கி களா
மோசந்தெரியாமலேயென்தாதி களா
மெய்யென்றுயிருந்தனடியென்பாங்கி களா
என்னைவிடமாதரேயென்தாதி களா
இச்சிப்பாரென்றறியேன்பாங்கி களா
பொன்னனையாள்வருமைதீரயென்தாதி களா
போனதுபொய்தானடியென்பாங்கி களா
மங்கையெனைமறந்துயென்தாதி களா
மரு-மாதரைவைத்திருந்தால்யென்பாங்கி களா
எங்கமதிப்பாரோடியென்தாதி களா
ஈசனென்றபெயரேண்டிபாங்கி களா
கவனமும்வந்ததடியென்தாதி களா
காணவேண்டுமவரைநாம்பாங்கி களா
அவருமில்வந்தமடிதாதி களா
அரிகுவேன்சேதியிப்பபாங்கி களா

விருத்தம்.

ஆசிர்ம்மனலிலொன்றி அடையலாமுத்தியென்று
ஈசனைசொன்னவார்த்தை யெப்படிவொத்துகொள்வோம்

மோசமுந்தெரியலானேன் முதல்வரேயென்மேல்வைத்த
பாசமும்வெருக்கலாமா பரமரே தருமந்தானே.

பரமசிவன் சொல்-தரு.

பெண்ணேயிதுவென்னமோசம்-யெந்தன்
பேதைகுணத்தின்விசுவாசம்-வைத்து
பேசவந்ததுமகாரோஷம் மகாரோஷம்
கண்ணேயென்மனமுந்தன்வாசம் நான்
கருத்தினில்வைத்தனே நின்பாசம் நீயும்
காணுமலுரைப்பதுநேசம் நல்லநேசம்

பார்வதி.

ஐயாஉந்தனிடசூதா ஐயாஉந்தனிடசூதா
அறிந்துகொண்டனிந்தமாதே
அடுக்குமோநடக்கின்றமாதே
மையாடுங்கண்டாயிப்போதே
மையாடுங்கண்டாயிப்போதே
மனமும்வேறுபட்டதேதே
மங்கையேசெய்தாறிதேகெட்டதீதே

பரமசிவம்.

தேவியேயெந்தன்மடமானே
தேவியேயெந்தன்மடமானே
தெவிட்டாதினிக்குஞ்செந்தேனே
சித்தத்தில்மரப்பனேயானே
காவியங்கண்ணளானே
காவியங்கண்ணளானே
கருத்தேகோவிலெனக்குதேனே
சொன்னகாரணந்தானரியேனே அரியேனே

பார்வதி.

அரிவேனரிவேனுந்தன்சேதி
அரிவேனரிவேனுந்தன்சேதி
அரியலானேன்காணும்நீதி
அருவையாளினிமேலேவாதி

உனக்குவாதி
எரியுதேஎன்மனமோதி
யில்லாதவளோநானனுதி
யிளிக்குமோகசப்பாமித்தாதி இத்தாதி

பரமசிவம் விருத்தம்.

நாரணன் தங்கையான நாயகிவெறியன்போலே
காரணமொன் றில்லாமல் கடினமாய்பேசலாமோ
ஆரணபடிக்கிநீயும் யரிவித்தாயின்னதென்று
பூரணமாகயானும் பொற்கொடிதெரிந்துகொள்வேன்.

வசனம்.

கேளும்பெண்ணே பிராணநாயகி நீ யாதொரு காரணமுமில்லாமல் யிப்படி கடினமாக பேசலாமோ உன்னையறியாமல் நடந்த சங்கதியை வெளிச்சமாகச்சொல்லும் பிராணநாயகி.

பார்வதி விருத்தம்.

ஆசீர்மம்நானுஞ்சொன்னீர் அத்தவர்போலநீரும்
தாசிகள்தோழனைப்போல் தலையிலேபெண்ணைவைத்து
நேசித்து அவள்தன்னோடு நெஞ்சமுங்களித்திருந்தால்
காசினிக்கடுக்கோயென்னை கடக்கவேவிட்டீர்நாதா.

வசனம்.

கேளுமையாசுவாமி பிராணநாயகா யாதொரு குற்றமில்லாத மனமுடையவர்போலே நான்கு ஆசீர்மத்தைச்சொன்னீர். நீரேயென்னைவைத்து உந்தன்தலையிலே ஒரு பெண்ணை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர் நான் உன்னுடையவார்த்தையை யெப்படி நம்புவது அதற்கு விபரஞ்சொல்லும் பிராணநாயகா.

பரமசிவம்-தரு.

தையலேயென்னுமோசம் தலையிலேபெண்ணைவைத்து
தரணியிலிருப்பாரே பார்வதியே

பார்வதி.

ஐயனேஉந்தலைமீது அருவையாளிருக்கிறாள்
அவளாரோசொல்லுமையா பிராணநாதா

பரமசிவம்.

அருவையாளல்லசொன்னேன் அலையெரியுஞ்சலமே
அதுதலைமேலிருக்கும் பார்வதியே

பார்வதி.

பரவைசூழுலகாளும் பரமனேசலமென்றீர்
பரிசுத்தமுகமுண்டோ பிராணநாதா

பரமசிவம்.

தாமரைமலராதுந்தையலாள்முகம்போலே
சலத்தில்தெரியுமோதான் பார்வதியே

பார்வதி.

மாமறையுரைத்திடு மாதேவாசலத்திற்கு
மையிடும்விழியுண்டோ பிராணநாதா

பரமசிவம்.

தோயத்தில்காவிமலர் தோகையர்கண்போலே
சுத்தமாதெரியும்பார் பார்வதியே

பார்வதி.

தாயொத்ததயவுள்ள சங்கரதேவரே
சலத்தில்தாதுகளுண்டோ பிராணநாதா

பரமசிவம்.

வஞ்சியேநீனில் வள்ளல்கொடிசெவிபோல்
வளருமேபெண்ணாளும் பார்வதியே

பார்வதி.

பிஞ்சுள்ளமதியணி பெம்மானேநீருக்கு
பேசும்வாய்களுமுண்டோ பிராணநாதா

பரமசிவம்.

எந்திழைஆம்பலும் யிருக்குமேவாய்போலே
இப்போதெரிந்துகொள்ளும் பார்வதியே

பார்வதி.

கூந்தலுங்கொங்கையுங் கூறுநீருக்குமுண்டோ
கோதையரியசொல்லும் பிராணநாதா

பரமசிவம்

பாசையுங்குயழியும் பார்வைக்கிஅவ்விதமாய்
பார்வையேசலத்தில்காணும் பார்வதி

பார்வதி.

ஆசையுமத்ததினல் அவள்மேல்பிரியம்வைத்து
அல்லாம்பொய்யாபேசுநீர் பிராணநாதா

நீசபத்தியும் பரமசிவம்.

உத்தமியாளேகேள் உண்மையாய்சொல்குறேன்
உரைப்பதுபொய்யல்ல எண்ணிபாரும்

பார்வதி.

கர்த்தலேசொல்வது கன்னியர்க்கேர்க்குமோ
கண்ணாளாஉமக்குள்ளே நண்ணிபாரும்

பரமசிவம்.

எத்தனைசொன்னலும் யேர்க்காமலிருப்பது
இதுஉனக்கழகல்ல வழக்கந்தானு

பார்வதி.

அத்தனேஉந்தலைமீது அருவையைவைத்துமே
அல்லாம்பொய்பேசுவது பழக்கந்தானு

பரமசிவம்.

அப்படியேபெண்ணிருந்தா லதற்கென்னயிப்போ

பார்வதி.

மெய்ப்படநான்கேட்டது மிகவுந்தப்போ

பரமசிவம்

கைப்பிடியாள்கங்கையவள் கண்டுநில்லும்

பார்வதி.

எப்படியும்யானிருக்க அவள்யேனேசொல்லும்

பரமசிவம்.

தப்பிதமிருந்தாலும் பொருத்துகொள்ளும்

தரு-பார்வதி

சொந்தமாயானிருக்க யெந்தமதியால்பெண்ணை
கொண்டீர் தலையில் கொண்டீர்

இந்தமதியாலல்ல வந்தவிஷத்தைவாரி
 வுண்டீர் வாரி வுண்டீர்

பரமசிவம்.

உண்டுவிஷத்தையானும் விண்டலத்தோரைகார்த்தேன்
 நில்லும் நீயும் நில்லும்
கண்டவர்பழிக்கமண்ணை உண்டதமயன்வார்த்தை
 சொல்லும் பதில் சொல்லும்

பார்வதி.

சொல்லுமுலகந்தனில் நல்லபூஷணமணி
 யிருக்க யெங்கு மிருக்க
கொல்லும்பாம்புகளைவாரி வல்லவர்போலணிந்தீர்
 பெருக்க உமக்கு பெருக்க

பரமசிவம்.

பெருக்கும்பஞ்சணைமெத்தை யிருக்கவுலகந்தன்னில்
 தேடி தமயன் தேடி
செருக்கும்பாம்பினில்படுத்தார் சரக்கும்ரூபமுமென்னுங்
 கோடி அகில கோடி

பார்வதி.

கோடிகோடியாசெல்வம் மாடிமாடியாவுண்டு
 தாண்டி யதை தாண்டி
ஓடிவீடுகள்தோறும் தேடிபிச்சையெடுத்த
 ஆண்டி நீயும் ஆண்டி

பரமசிவம்.

ஆண்டியாபோனதினால் மூன்றுலோகமுங்கெடி
 நாதன் பெத்த நாதன்
தாண்டிதப்புகள்கொட்டி வேண்டியபிச்சைகொண்ட
 தாதன் தமயன் தாதன்

பார்வதி.

தாதவிழ்தாருகாவன மாதுசர்ப்புகள்தன்னை
 கெடுக்க நீயும் கெடுக்க

வேதவழியுமில்ல பாதகமாகாதுஉனக்
கடுக்க இது அடுக்க

பரமசிவம்.

அடுக்காயுரைப்பேன்யானு மடக்கொடியாளே
கிட்டவாரும் இங்க வாரும்
முடுக்குரெட்டிப்பாகவே துடுக்காதமயன்செய்தா
பாரும் யெண்ணி பாரும்

பார்வதி கந்தார்த்தம்.

அண்ணலேஅடியாள்சொல்ல அததர்க்கெட்டியாக
வண்ணத்துக்கிண்ணஞ்சொன்னீர் வஞ்சிமேல்பிரியம்வைத்து
பெண்ணவன்உனக்காகாது பேசவும்வேண்டாமிப்ப
திண்ணமாயெண்ணிக்கொண்டு திரும்பிநீபோகாதையா.

தரு.

தேவாநிருத்திவிடுவீர் இன்றுமுதல் மேவாநிருத்திவிடுவீர்
போவாகங்கையிடத்தில் புண்ணியாநீயெனக்கு
ஆகாதுசொன்னேன் சொன்னேன்
அப்புரம்நின்றுவிடும் தேவர்.

பரமசிவம் கந்தார்த்தம்.

அன்னமேசொன்னசொல்லு ஆதியாமுதல்துடங்கி
சொன்னதுபொய்யானாலுந் தோகையேமனம்பொருத்து
என்னையுங்கண்ணால்பார்த்து யிரக்கமும்வைத்துநீயும்
மன்னிக்கவேண்டுமென்று மலரடிபோற்றுகின்றேன்.

தரு

மலரடிதன்னில்பணிக்தேன் பரமன்யானும்-(மலரடி)
பலகலைபோற்றுமீசன் பணிபவேபாம்புசக்திரன்
விலகில்லாகங்கையாளும் விமலன்யென்னுடன்விழ (மல)

தரு.

ஐயையோயிதுவென்னமோசம் அரனாரேநீர்போட்டவேஷம்
தையலர்காலிலே சங்கரர்வீழ்ந்ததாலே
வையகம்பழக்காதோமாதேவா தாழ்ந்தாலே (ஐயை)

பரமசிவம்.

அம்பிகைகோபமும் ஆரவே அவள் பதம்பணிந்தன் யான்நேரவே
இன்பம்யெந்தன்மேலே வந்ததோயில்லையே
நம்பியேதொழுதேன்யான் நங்கையாள்சொல்லையே (அம்)

நாரதர்.

இதுவென்னபெரும்பழிஐயா
தாய்க்குயேன்கோபம் வரலாகுமெய்யா
புதுமையாயிருக்குது புண்ணியாவுரைப்பது
மதுமலர்சூடிய மங்கையாள்முரைப்பது (இது)

பார்வதி.

அலைமாதுசடைதனி லிருப்பதைகண்டு அம்மன்
கேழ்க்கசொன்னேன் மறைத்ததை
உலவாய்மெழுகைபோல உருகியமனம்வாடி
விலகிநில்லுமென்றாள் விடுத்தேன் வந்தனாடி (அலை)

நாரதர்

அம்மம்மா இதுநல்லநாயம்-இப்ப
அரனாரும்செய்ததனியாயம்
அம்மாவுன்னைக்கொல்ல ஆர்கண்ணால்பார்ப்பார்கள்
செம்மையாயிருக்குது சிவனையார்யேர்ப்பார்கள் (அம்)

பார்வதி.

சலக்கமுஞ்செய்யாதே நாரதா எந்தன்
கருத்துமழிந்தேன் வீண்போதா
விலகில்லாசிவன்மனம் வெருக்கவும்போகுமா
குலுக்கென்றுவீழ்ந்தாரே குத்தமதாகுமா (கலக்)

நாரதர்.

குத்தமேஅவர்பணிதீம்பு உன்னை
கொத்தசெய்தார் பெரும்பாம்பு
குத்துமேயிளம்பிறை கூரிருகொம்பாலே
பித்தைநம்பினாலே இருப்பாயோபுவிமேலே (குத்)

பார்வதி.

திங்களுக்குதிங்களாகும் ஐயா உன்
திருவடிக்கோர் சரணஞ்செய்தேன்

இங்கசிவனாரும் யெனக்குவிழ்ந்ததே
கங்கையும்பணிந்தாளே கருத்துமகிழ்ந்ததே (திங்)

நாரதர் சொல் விருத்தம்.

மாசற்றமனத்தாளான மங்கையெந்தாயேகேளும்
ஈசனுமுனைப்பணிய யினிசும்மாயிருக்கொண்ணாது
பாசமும்போக்கியாளும் பரமனைபணிந்துபோற்றி
நேசித்துக்கொள்ளுமம்மா நிலைக்குமுன் வாழ்வுதானே.

பார்வதி - கரு.

கங்கையேசடையில்வைத்த பிராணநாதா
மங்கையாளுன்பதம்பணிந்தேன் ஆளும்வேதா
திங்களணிந்தயீசா தெரிவைக்கிசைந்தநேசா
சங்கரதேவாவாசர் தையலேகாருந்தேசா (கங்)

பரமசிவம்.

அன்னமேசந்தோஷமானேன் கிட்டவாரும்
முன்னமேநான்பேசும்வார்த்தை யெட்டசேரும்
வன்னகிளியேமானே வாழிநந்தனேதேனே
சின்னயிடையாளானதே சுயம்பிரகாசமானே (அன்)

பார்வதி.

கஞ்சனார்சிரத்திலொன்றை அடுத்தகையா
பஞ்சமலர்பாணந்தன்னை யெரித்தநய்யா
வஞ்சியர்க்கானதேவா வாழுமுலகங்காவா
அஞ்சலிசெய்தேனீவா அடியவள்தனக்குபாவா. (கஞ்)

பரமசிவம்.

அருமறையுணருமெந்தன் பிராணசேடி
இருவருமனமொத்து மிகவேகூடி
பொருப்புகைலைமேவி யிருப்போமனதாதேவி
பிரப்பில்லாஅன்பர்தாவி பேசுவார்யென்றுங்கூவி (அரு)

பார்வதி விருத்தம்.

அன்புள்ளபிராணநாதா அடியவள்மனமகிழ்ந்தேன்
இன்புமாகனிகளொன்று யிருப்பதுயேதுநாதா

பரமசிவம் விருத்தம்.

நன்மையாபிரமணீய நாரதர்யெனக்குதந்தார்
பண்புசேர்பாலக்கித்தை பட்சமாய்அளிக்கலாமே.

பரமசிவம் விருத்தம்.

அருமறைமுனியேயுன்னால் ஆனதோர்கலக்கமெல்லாம்
திருவிளையாட்டாங்களங்கள் செய்யவுங்கண்ணால்பார்த்தீர்
குறைவில்லையிதுநாமொன்றுங் குணமுடனீயுஞ்சென்று
பருவமாம்பாலர்தம்மை பட்சமாய் அழைத்துவாரும்.

வசனம்.

ஆனால் கேளுமப்பா நாரதமுனியே உன்னாலான கலக்கமெல்லாம் நாங்கள்திருவிளையாட்டாக முடித்துக்கொண்டோம் இதனாலே யாதொரு குற்றமுமில்லை நீர் விரைவாகச்சென்று நமது குமாரர்கள் விநாயகர் சுப்பிரமண்யம் இருவர்களையும் அழைத்துவாரும் நாதா.

விநாயகர் சுப்ரமண்யர் வருவது விருத்தம்.

அத்தியினுருவாவந்த அருமறைபுதல்வர்கூட
சுத்திலுங்கணங்களோடு சூழ்ந்துகோட்டங்கள்பாட.

சுப்ரமண்யர்.

சத்தியினுருவாவந்த சண்முகபெருமாள்தானும்
கர்த்தனைகாணவேண்டி கனமுடன்வருகின்றாரே.

தரு-விநாயகர்.

பிரணவவடிவானசிலனும் பேருலகினில்யாரும்போற்றவே
பித்தர்பாதத்தைநித்தம்பெத்தலே பெரியவனாய்வந்தசீலனும்

சருணமென்றெவருந்தாளில்வீழவே
சர்வகணங்களும்பக்கத்தில்சூழவே
கருணைவளர்சிவன் தன்னையேகாணவே
கஞ்சமலர்முகம்யெங்குந்தோணவே (பிரண)

ஐந்துகரமுந்துலங்குநாதனும் அங்குசபாசமும்
யெங்குங்குலங்கிட தங்கமாமார்பினில்பூணூலுமிலங்கிட
ஆரணங்கள் அலங்குனீதனும்
தொந்திவயர்மீது துதிக்கையுமாடவே
சுத்தியிடுப்பினில்கிண்கிணிசாடவே
முந்தியமாமறைமுனிவர்கள்பாடவே
மூஷிகமீதேறிவாராரேநாடவே (பிரண)

சுப்ரமண்யர் - தரு.

வந்தார்வந்தார்வடிவேலர் வாரூர்வாரூர்படியாளர்
சிந்தாகுலத்துக்கொருகாலர் சீவனைகாக்கயிவர்மேலோர்
வேழமுகத்துக்கிளையவர் வெவ்வியவினைகளைகளைபவர்
ஆழகடலைகரைத்தவர் ஆணவமாயையருத்தவர்
கும்பமுனிக்குகுருநாதர் குவலயந்தனக்குயிவர்சாதர்
நம்புமடியவர்க்கடியவர் நம்பாதவருக்குகொடியவர்
தந்தைக்கானசிவகுருவாம் சங்கரிஸரூபதவவுருவாம்
சிந்தைதகியானமானவர் தேவர்க்கருளுமோனவர்

கொஞ்சிகுப்பந்துரைசாமி கோரியேதுதிக்கயிவர்சுவாமீ
வஞ்சியிருவர் தன்னேமி வாசவர்சூரவர்க்சூரவாமி (வங்)

நாரதர் விருத்தம்.

அத்தியின்முகவாவேலா உங்களடிபிணைபோற்றிபோற்றி
பத்தியாபிரமதேவன் பழமொன்றுயெனக்குத்தந்தார்
சித்தமாய்சிவனுக்கீய்ந்தேன் சிவன்வாங்கிசிருவர்க்கென்று
உத்தமன்வரவேசெய்தார் வோடியேவாங்கிக்கொள்ளும்.

வசனம்.

மகா பிரணவஸ்ரூபியாகிய விநாயகரே சத்திஸ்ரூகியாகிய சுப்ர மண்யதேவா உங்கள் யிருவர்களுடைய பாதங்களுக்கு தீர்க்கவந்தனஞ்செய்து சொல்லுகிறேன் சத்தியலோகபதியாகிய பிரமாயெனக்கு கனியொன்னுதந்தார் நான் பரமசிவத்திற்குத் தந்தேன் பரமசிவம் பிள்ளைகளுக்கு தருவோமென்றுசொல்லி உங்களைவரச்சொன்னார் நீங்கள்சென்று வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் தேவா.

தரு விநாயகர்.

என்ன கனியதுநாரதா யெனக்கு உரைத்திடும்போதா
(நார) நன்னுகுமாங்கனிநேரதா நான்தந்தேன்சிவனுக்குசீரதா
(சுப்ர)மாங்கனியென்பதுமெய்தானு மாதுளங்கனிசொல்மெய்தானு

நாரதர்.

மாங்கனியென்ருலேமெய்யாகும் மாதுளங்கனியென்ருல்பொய்யாகும்
(விந) கலகஞ்செய்வோமென்றுவந்தியா கனிசிவன்கைதனில்தந்தியா
(நார) துலக்கமனமாச்சாதெரியுமா சுத்தமாபோய்பார்த்துஅரியுமே
(சுப்ர) தெரியுமேவுன்சேதிநெடுநாளா நீங்கனிவுண்மையோவடிவாளா
(நார) அரியுமேநான்செய்யும்வேலையா அப்படிசெய்வதுஆரய்யா
(விந) இப்படிநீவாரும்போகலாம் யீசன்கனியைவாங்கிபார்க்கலாம்
(நார) அப்படிவொத்தல்லவரவேணும் அந்தசிவனருள்பெரவேணும்
(சுப்ர) கூரும்சிவன்கனிபேருக்கு குடுப்பதுயிருவரில்யாருக்கு
(நார) ஆர்முன்னேநேர்ந்தாலும்வல்லவா அவருக்குதருவார்நான்சொல்லவா
(விந) நல்லதுமுன்போவோம்வாரும் நாரதாயென்கிட்டநேரும்
(நார) வல்லவாமுன்போய்சேரும் வருகிறேன்பின்னுல்பாரும்
(சுப்ர) என்கூடநடந்துவாபார்ப்போம் யெல்லோர்க்குமுன்சென்றுகேழ்ப்போம்
(நார) நான்வரவேணுமென்றேர்க்காதே நடவும்பின்வாரேன்பார்க்காதே

விநாயகர்விருத்தம்.

மூவருமறியாநித்திய முதுமறைபொருளானால
சீவனாயகமாய்வந்த திருவடிக்கடியேன்போற்றி.

சுப்ரமண்யர் விருத்தம்.

தேவர்கள்சிறையைமீட்ட செல்வனாயளித்தவுந்தன்
தாவும்பொற்பாதந்தன்னில் தனையனான்போற்றிசெய்தேன்.

பரமசிவம் விருத்தம்.

ஆரணபொருளாய்வந்த அருமைநண்மணியேமுந்தும்
வாரணமூகத்தோய்வேலா மைந்தனேவாழிவாழி
நாரணன்பேரந்தந்த நருங்கனியிதனைபோதே
தாரணிதனிலுமில்லை தனையனேபாருமப்பா

தரு-விநாயகர்.

இந்தகனியைபோலவே பெந்தந்தையாரே-எங்கு
மரியாணமேலவே சிந்தைமிககளித்து
சிவனேயெனக்குதந்தால் அய்ந்துகரத்தாலும்வாங்கி
ஆசையாகவைத்துக்கொள்வேன் (இந்த)

சுப்ரமண்யர்.

கருணைபிரகாசமூர்த்தியே இந்தகனிபோல்
காசினியில்யில்லைநேர்த்தியே அருணவடிவழகான
அருங்கனிதனக்காக தருணஞ்சருணஞ்செய்தேன்
தனையன்யெனக்குதாரும் (கரு)

பரமசிவம்.

அருமைமைந்தரேகேளுமே சொல்லுவேன்யானுமே
அன்பாக கண்டுமீளுமே
இருவருமனமொத்து யென்னிடம்வந்தாலே
தருவேனுன்உங்களுக்கு தன்கனிசந்தோஷமா (அரு)

விநாயகர்.

சோமன்வளருஞ்சடையா இந்தகனியை
சொந்தமா யெனக்குகொடய்யா
காகனையெரித்தநாதா காலனையுதைத்தபாதா
தாமதஞ்செய்யாமல்தாருஞ் சங்கரதேவரே (சோ)

சுப்ரமண்யர்.

என்னைகண்ணினால்பாருமே இந்தகனியை
யெனக்கு சொந்தமாதாருமே
பன்னிருகரங்கூப்பி பாதந்தனில்பணிந்தேன்
சின்னஞ்சிருவன்யானும் சிந்தைதயவுவைத்து (என்)

பரமசிவம்.

இருவரும்பிள்ளையிருக்க இந்தகனியை
யெவருக்கு தருவேன்பெருக்க
ஒருவர்க்கொருவராக உனக்குயெனக்கென்றாலே
அருமைகனியையிப்ப ஆருக்குஅளிப்பது (இரு)

நாரதர்.

எந்தனால்வந்தவழக்கம் யிருவருக்கும் இந்தகனியாலிருக்கம்
முந்திபிரந்தநீயே முழுதும்உனக்குசொந்தம்
கந்தனேகணபதிக்கிகாட்டாதேநீ வாங்கிக்கொள்ளும் (எந்)

பரமசிவம்.

எல்லாந்தெரியுனாதா யிதுசமயம் யெட்டநில்லுநீவேரதா
பொல்லாங்கு உன்னாலாகும் போப்போநீசொல்லவேண்டாம்
செல்லாகாரியங்கூடசெல்லும் செல்லாதொன்னாலே (எல்லா)

நாரதர்.

இந்து அணிந்தயீசனே உங்களுக்குயெல்லாஞ் சரிதானேசனே
பிந்திபிரந்தநீயேபெருங்கனி உனக்குசொந்தம் கந்தனே
கணபதிக்கிகொட்டாதே நீவாங்கிக்கொள்ளும் (இந்து)

சீசபத்தியம்-சுப்ரமண்யர்.

தந்தையேதயவுசெய்தனையா ஞான்வந்தனம்
தன்கனிசொந்தமா யெனக்குதாரும்

விநாயகர்

எந்தையேகிருபைசெய் யிருதாளேபோற்றினேன்
இக்கனிசொந்தமா யெனக்குதாரும்

பரமசிவம்.

மைந்தனேயிருவரு மனமொத்து கனியதை
மகிழ்ச்சியாவாங்கினி வைத்துகொள்ளும்

சுப்ரமண்யர்.

சிரியவனானாகுஞ் சிந்தையுங்களித்துமே
தீங்கனியெனக்காக கொடுப்பீரையா

விநாயகர்.

பெரியவனானாகும் பித்தரேகளித்துமே
பெருங்கனியென் கையில் விடுப்பீரையா

பரமசிவம்.

உரியவேசொல்குரேன் ஒருவர்க்குதந்தாலே
மற்றொருவர்க்குகுத்தமாம் வோர்ந்துபாரும்

சுப்ரமண்யர் சொல்-முடுக்கு.

எத்தவன்யானாகும் யெனக்குவேண்டும்

விநாயகர்.

மூத்தவன்யானாகு முக்கியம்வேண்டும்

6

179695

சுப்ரமண்யர்.

மூத்தவனாயிருந்தாலும் யெனக்குயென்ன

விநாயகர்.

எத்தவனாயிருந்தாலும் யெனக்குயென்ன

சுப்ரமண்யர்.

நேத்தியசங்கதி நினைந்துகொள்ளும்

விநாயகர்.

ஆத்திரமில்லாம லமர்ந்துநில்லும்

சுப்ரமண்யர்-தரு.

தொந்திவயருனக்கு யிந்தகனிவேண்டுமா
தோணுதே-பவிஷு-காணுதே

விநாயகர்.

எந்தன்பவிஷுக்காக யெல்லவருங்கையேந்துவார்
எட்டாதே-கனி-கிட்டாதே

சுப்ரமண்யர்.

அங்கஜனும்உன்னைக்காண அஞ்சுவானே ஆனைவாயா
அலப்பாதே-சும்மா-கலப்பாதே

விநாயகர்.

பங்கமாய்உன்னழகை பார்த்தவர்பழிக்கின்றாரே
பலுக்காதே-சும்மா-குலுக்காதே

சுப்ரமண்யர்.

நாட்டில்தழைதின்னானைக்கி நல்லகனியேர்க்குமோதான்
நல்லதே-யின்னம்-சொல்வதே

விநாயகர்.

காட்டில்வாழுங்குரவனுக்கு கர்த்தங்கனிதகுமோ
கத்தாதே பத்தி சுத்தாதே

சுப்ரமண்யர்.

ஏழுமுழந்துதிக்கையது யிருக்குதேபழுதாக
ஏர்க்கலாம்-பண்ணி-பார்க்கலாம்

விநாயகர்.

பாழும்விழிபனிரெண்டும் பாழதாகயிருக்குதே
பார்த்தியா-நல்ல-கீர்த்தியா

சுப்ரமண்யர்.

பெருமுரம்போல்காதுனக்கு பேசுதேயிருபுரமும்
பிரியுமே சொல்ல தெரியுமே

விநாயகர்.

வெருமரத்தின்போரைபோல விளங்குதேசெவியுனக்கு
விள்ளவே சொல்லி கொள்ளவே

சுப்ரமண்யர்.

பார்பத்துயெழுகாலுள்ள பகருமிருகமாச்சே
பாடுரு விளை யாடுரு

விநாயகர்.

நார்பத்துகால்பூச்சியென்று நல்லாசொல்லலாம்உம்மை
நாடாதே சும்மா ஒடாதே

சுப்ரமண்யர் கர்தார்த்தம்.

எத்தனை நான்சொல்லசொல்ல யெனக்குமேபழுதுசொன்ன
அத்தியின்முகவாவுன்னை அரிகுவேன்பாருமிப்போ
குத்தமாய்சொல்லவந்த குரையதினாலேயெந்தன்
சித்தமுங்கொதித்து மீரி

தரு.

செவியைபத்தியேகிள்ளினேன் வெகுண்டெழுந்து
தவிக்குறாய்நீயும் யென்ன தாக்ஷி
சொன்னதாலனுபவிக்குறா பார்ப்பவர்கள்பழிப்புக்கிடமாகவே

தரு-விநாயகர்.

ஐயாயெந்தன் காதைகிள்ளினானே
அருமுகவனேநீ கேளுமையா

பரமசிவம்.

செய்யாதகாரியத்தைநீயும் செய்பலாமோவடிவேலனே

சுப்ரமண்யர்.

ஒய்யாரமாகயென் கண்களை ஒன்றுரெண்டென்றுஎண்ணினானே

பரமசிவம்.

ஆனைமுகத்தோனேநீயு மப்படிவிகுடகுஞ்செய்யலாமா

விநாயகர்.

மோனவடிவமுள்ளயென்னை முழம்போட்டு துதிக்கைஅளந்தானையா

பரமசிவம்.

கந்தாஉனக்கேனிந்தகாரணம் கையால்துதிக்கையைஅளக்கலாமா

சுப்ரமண்யர்-தரு.

எந்தாயிவர்யென்னைபழித்துயேனென்று அவரைநீகேளுமையா

பரமசிவம்.

மாதேயெந்தன்பார்வதிசிந்தன்மைந்தர் விளையாட்டைப்பாரும்பெண்ணே

பார்வதி.

நாயகாயெந்தனுயகரேயிவர் நாயமுநல்லாயிருக்குதிப்போ

பரமசிவம்.

பெண்ணேயென்பெண்மணியே மூத்தபிள்ளைகோபமாத்துவாயே

பார்வதி.

கண்ணேயெந்தன்கண்மணியே உங்கள்காரணத்தைபார்த்துமனமகிழ்ந்தேன்

விநாயகர்.

தம்பியடித்தானம்மாதாயே சலுவையவனுக்குயிருந்ததினால்

சுப்ரமண்யர்.

வெம்பியழுதாலேயானுமே வேண்டுஞ்சலுவையெனக்குமுண்டு

பார்வதி விருத்தம்.

அப்பனேஉந்தன்வார்த்தை அமுதம்போலிருக்குதிப்ப
செப்புவேன்சிரியோர்செய்த சிருபிழைதனையெடுத்து
இப்பயென்மடியின்மீது யிருந்துமேயிதற்குமேலே
எப்படிநடக்கைசொல்லும் யிவ்விடம்போல்நடத்துவோமே.

வசனம்.

கேளுமப்பா கண்மணி உன்னுடையவார்த்தையானது செவிக்கு யின்பமாயிருக்கின்றது. தம்பிசெய்த பிழையைபொருத்து யென்மடியின்மீது யிருந்து உனதுயிஷ்டத்தை சொன்னால் அவ்விதமாக நடந்து கொள்ளுகிறோமப்பா மகனே.

விநாயகர் விருத்தம்.

பல்லுயிர்காக்குந்தாயே பரமனுர்கனியதாரா
சொல்லுவாய்சந்தோஷமாக சுந்தரிவுன்தாள்போற்றி.

சுப்ரமண்யர் வி த்தம்.

மல்லுக்குமுடியுந்தாயே மாங்கனிஅதையெனக்கு
இல்லையெனபாரேயீசன் யெவ்விதமுடியும்பார்ப்போம்.

பரமசிவம் விருத்தம்.

மாசிலாமைந்தரேகேள் மனமதுகலங்கவேண்டாம்
காசினியெல்லாமொற்ற கணத்துளேவலமாய்சுற்றி
தேசிகாயாரர்வந்தாலுந் தீங்கனியவர்க்குச்சொந்தம்
பேசியசொல்லைமாற்றேன் பிரியமாயேகுவீரே.

வசனம்.

கேளுமப்பா மைந்தர்களே நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் வழக்கிட வேண்டாம் இந்தவுலகத்தையெல்லாம் ஒருகணத்துக்குள்ள சுற்றி யார் முன்வருவீர்களே அவருக்கு யிந்தகனியை சொந்தமாகத் தருகுறேனப்பா மைந்தர்களே.

விநாயகர் சொல் விருத்தம்

கர்த்தனிவ்வார்த்தை சொல்லசந்தோஷமாகி
கணபதிதானெழுந்திருந்து தனியசென்று
சுத்தமுள்ளமூஷிகத்தின் முதுகிலேரி
தொல்லுலகஞ்சுற்றமன மகிழ்ந்திருக்க.

சுப்பிரமணியர்.

சத்திவடிவேலவருஞ் சந்தோஷமாகி
தந்திமுகன்தனக்குமுன் வருவோமென்று
வெத்திபெருமயில்தன்னில் யேரிகொண்டு
வேலைசூழுலகஞ்சுற்ற விரைந்திட்டாரே.

விநாயகர்-தரு

ஆனந்தசந்தோஷமாகி விநாயகர்
அன்பாமூஷிகமேரி கொண்டாரே
தென்பாஉலகஞ் சுற்றவிண்டாரே
கந்தனன்தனக்குமுன் கனியதைகாய்வாங்க
கடுகிநடந்திடுவாமூஷிகமே முடுகிநடந்திடுவாகனமே

பெருச்சாளிநடையது பின்வாங்ககணபதி
பெருமோசம்வருமென்று யிரங்கினரே
நருங்கனிகிடைக்காதென்று உரங்கினரே

தந்தியின்முகவனார் தந்திரமாகவே
சங்கரர்தன்னையே வலஞ்சுற்றினரே
செங்காகனியகேழ்க்க நத்தினரே.

விருத்தம்.

உலகமுழுமயிருநீயே ஒளிமணிவிளக்குநீயே
பலகலேவேதசாஸ்திரம் பரவைகால்வன்னிநீயே
இலகுஆகாயவானம் யெல்லாமுநீரேயென்று
வலமாகசுற்றிவந்தேன் வள்ளலேகனியேதாரும்.

வசனம்.

கேளுந்தந்தையே சராசர பிரபஞ்சமயமா வியாபித்து வஸ்து வானபடியால் நீரே உலகமாகிவிட்டது. ஆகையால் தங்களேயே வலமாக் சுற்றினேன் யெனக்கு மாங்கனி தாருமையா சுவாமி.

பரமசிவம் தரு.

ஐங்கரனேவாருமே அருகில்வந்துசேருமே
செங்கனியேபாருமே திண்ணமுனக்குநேருமே
வலமாகசுற்றிவருகவே மனதிலின்பம்பெருகவே
நலமாகனியதுதருகவே நானுங்களிக்தேன்உருகவே
கஜமுகனுக்குசாலனே கனியகொள்ளுஞ்சீலனே
திசையசுற்றமபாலனே தேவர்கட்குவேலனே
தந்தேன்கனியைநேர்த்தியா தாங்கிகையில்பார்த்தையா
இந்தயிடத்தில்மூர்த்தியா யிருப்பாநீயும்பூர்த்தியா.

சுப்ரமண்யர்-சிந்து-தரு

சங்கரர்சொற்படியே வேலர் சடுக்கெனயெழுந்தாரே முடுக்குடனே தங்கமயில்வாகனத்தில் ஏறி-தலமெல்லாஞ்சுற்றிவர மேலதாகவே கரிமுகக்கணபதியும் யெழுந்து காசினியேசுற்றிவர யோசனேயா தீரமேது அவருக்கு உலகஞ்சுற்றி சித்தமுடன்கனிவாங்க புத்தியில்லேயா நானேயிவ்வுலகமெல்லாஞ்சுற்றி நக்கனிடகனிகொள்வேன் பக்குவமாகவே மானவர்தான்வசிக்கும் இந்த மண்ணுலகம் விட்டுமிகயெண்ணமுங்கொண்டு பாதலமேழுங்கண்டு கனிஷ்டம்பார்த்துமே மேலெழுந்தார் தோற்றமாகவே பூதலந்தீவுமலே யெழுகடலும், பொங்கும் பெரும்புரக்கடல் யெங்குமேபார்த்து மேகமுதல் விரிஞ்சன்பதி வைகுண்டம் விண்ணவர் பண்ணவர் தம்மை திண்ணமாகவே வேகமாகொடியில்கண்டு வேலர் வித்தகரிடமேவந்து சித்தமுடனே பார்க்கணபதியின் கரத்தில் பத்தியகனியைகண்டு மெத்தகொதித்து தாக்குவேன்கைகலேதன்னே யென்றுசொல்லி சங்கரர்மேல்காய்ந்தாரே கங்கைகமைந்தனும் தனனு தனதனனு.

விருத்தம்.

பரவைசூழுலகுபலகுன் றுதீவு
 பகாரியமனுக்களுரையிடமுங்கீழ
அரவுபதிதன்னிடமுங்கனிஷ்டங்கண்டு
 அப்புரமும்புவிக்குமேல்மேகம்வாய்வு
உரவும்பதிகதிர்சந்திரன் துருவன்பிரமன்
 உலகளந்தமால்பதியும் வலமாசுற்றி
திரமுடனேவருகயெனைக் காணமல்யீயுஞ்
 செங்கனியைகணபதிக்கித் தருகலாமா.

வசனம்.

ஆஹா ஆ சபாசு நன்ருயிருக்கின்றது இந்தகடல்சூழ்ந்த உலகத்திலுள்ள சத்ததீவும் இமையகிரிமுதலாகிய பருவதங்கள் அஷ்டதிக்கும் சொல்லுதற்கரிதாகிய மனுக்கள்வாசம்பண்ணப்பட்ட இந்த உலகமும் இப்பால் கீழுலகத்தில் பாதாளலோகத்தில் ஆதிசேஷன் வாசமாகிய யிடமும் அதற்குங்கீழ் எட்டுலக்ஷம்யோசனை தூரத்திலிருக்கும் கனிஷ்டபாதாளமுங்கண்டு அப்புரமேலெழுந்து மேகம், வாய்வு, கதிரவன், சந்திரன், துருவன், பிரமன், படிபடியா அவரவர் வசிக்கப்பட்ட யிடத்தையும்பார்த்து அதற்குமேல் சீவகோடிகளுக்கு ஆதாரமாகிய உலகளந்த ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய உலகமாகிய வைகுண்டத்தையும் பார்த்து ஒரு கணத்துக்குள் வலமாகச் சுற்றி வந்த யென்னைக்காணமல் கிட்டயிருந்த கணபதிக்கு கனியைக்குடுக்கலாகுமா யிப்படி நடப்பவர்களை யானறிகிலேனே.

தரு.

எந்தையேயிந்தமோசம் யெவர்கள்செய்வாரோசொல்லும்
யிப்படிநீருஞ்செய்ய யென்னமைதிநில்லும்
பந்தியமாகவாபரனே நின்வாயால்சொல்லி
பண்ணலாமாசதி யெண்ணலாமாவிதி (எந்தை)

பெருமையுடையதந்தை பிள்ளைநால்வரைபெற்று
 பேதகஞ்செய்ச யென்னவிதியோ
வருமையோயெந்தன்மீது வயற்றுபிள்ளைக்குகனி
 மறைத்துதந்தது உந்தன்சதியோ

பொருமைபடைத்தவரென்று போற்றுகின்றதினுலே
  பூரிப்புகொண்டாயினி ஆருனன்னை அண்டார்தனி (எங்)

வீதிவிலக்குகளில்லா விமலனென்றுமேஉன்னை
  விண்ணவர்பணியாரென் றெண்ணியேபார்த்திட்டா
நிதிகெடுமாலயனும் நிதநிதம்பணிகுவார்
  நிமலாயிருக்கு மகாநேர்த்தியா
மதியைநிருத்துமகா மாதவமுனிவரும்
  மறைகளும்போற்று கின்றமூர்த்தியா
சதிசெய்யுஞ்சிவனென்று சகலருமரியாரோ
  தண்மைவிளங்குதிப்ப உண்மையாயானுஞ்செப்ப (எங்)

பன்னுங்குடிகள்குற்றம் பண்ணினுல்தண்டம்விதிக்க
  பார்த்தீப னிருக்கிறுர்பாரும்
மன்னவர்செய்தால்குற்ற மாதெய்வந்தண்டிக்க
  மனுதரும முறைக்குமேதேரும்
சின்னஞ்சிறுவன்சொன்னந் தெய்வங்குற்றந்தண்டிக்க
  தெய்வங்க ளில்லாததால்நீரும்
அன்னதைநன்றுதெரிந்து அருங்கனிபக்ஷமாக
  அத்திமுகர்க்களிக்க சித்தமிககளிக்க (எங்)

விருத்தம்.

இந்தபடிநீர்செய்தால் பரமனரேயெவருன்னை
  ஐயனென்று அண்டிவாழ்வார்
உந்தனிட ஆசைதனை வெருத்தேயானும்
  ஒருக்காலும் உன்முகத்தில் விழிப்பதில்லை
எந்தனிட ஆயுதமும் ஆடைநீக்கி
  இருக்கிஒற்றை கோவணத்தைதண்டுமேந்தி
தெந்திசையைதானேக்கி கைலைவிட்டு
  சித்தமதுவெருத்துயிதோ நடக்கின்றேனே.

வசனம்.

ஆனல் கேளுந்தந்தையாரே இனி உன்முகத்தில் விழிப்பதில்லை எல்லாவுடையும் எல்லாபணியும் எல்லா ஆயுதமும் விட்டொழித்து ஒற்றை கோவணத்தைகட்டிக்கொண்டு ஒருதெண்டு கையில்பிடித்து கொண்டு தென்றிசையைநோக்கி செல்கின்றேன் தந்தையே.

பார்வதி சொல்லல்-தரு

எங்கனீபோகின்றுபாலா உனக்கேனிந்தகோலமும்வேலா
பங்கயமுகம்வாடி பரதேசிபோலவே
தங்குங்கைலைவிட்டு தனியனுமேலவே (எங்க)

சுப்ரமண்யர்.

ஆருநீகேழ்க்கவேநில்லும் அன்னையோயெனக்குமேசொல்லும்
சோருபோட்டுவளர்த்த சொந்தபிள்ளையிருக்க
பாரும்பகையான பாலன்யானும்பெருக்க (ஆரு)

பரமசிவம்

வெற்றிவேலேந்தியபாலா வேணசெல்வமிருக்கசீலா
ஒற்றைகோவணந்தண்டு உந்தனுக்குநேரு
பெற்றவரைவிட்டு பேசாதெங்குபோரு (வெற்றி)

சுப்ரமண்யர்.

என்னைகேழ்க்கவெழ்க்கமில்லையா எனக்குநீதந்தையோசொல்லையா
முன்னைவந்துயெந்தன் முகத்தினில்முழிக்காதே
உன்னிபேரைநீ யிப்பவொழிக்காதே (என்)

பார்வதி.

தென்னுமணியேகிட்டவாரும் வந்துதெவிட்டாதமுத்தந்தாரும்
பிள்ளைமனங்கல்லு பெற்றோர்மனம்பித்து
இள்ளதைநாட்டினுய் உருகுதேயதையொத்து (தென்)

சுப்ரமண்யர்.

தனையன்மனமதுமருக்கவே தந்தைதாய்செய்தீர்கள்வெருக்கவே
கனியக்கனிபதிக்கி கர்த்தனும்தரும்போது
விநாயகண்டுநீயும் விளம்பினுயிப்போது (தனை)

பரமசிவம்.

இந்தகனியென்னுபெரிதா யிதுபோலகனியுனக்கரிதா
எந்தெந்தபழம்வேண்டும் யெல்லாந்தருகுறேன்
கந்தனேவருகுவா நின்கருத்தைபோல்நிரைகுறேன் (இந்த)

சுப்ரமண்யர்.

நல்லதுவுன்னுயமிருக்கட்டும் உன்னடத்தையுமினிமேலேபெருக்கட்[டும்
யெல்லைகனியெல்லாம் யெனக்குகிடைக்காதா
சொல்லவந்ததுபோதுந் தூரநில்லும்வாதா (நல்)

பார்வதி விருத்தம்.

இப்படிவெருத்துபேச பென்னனுன்செய்வேனப்பா
தப்பிதஞ்செய்திட்டாலுக தனயனேபொறுக்கொணுதா.

பரமசிவம் விருத்தம்.

அப்பனேமணியேபாலா அருள்படிநடப்பன்யானும்
இப்பயிவ்விடத்தைவிட்டு யேகொணுதிருந்திடாயே.

சுப்ரமண்யர் விருத்தம்.

இருவரும்பிள்ளையென்று பெண்ணுததந்தைநீயும்
அருங்கனிஐங்கரருக்கு அன்புடனளித்துயென்னை
வெருமரம்போலேசெய்தாய் வீணரேவுன்முகத்தில்
திரும்பவும்விழிப்பதில்லை தென்திசைக்கேகினேனே.

பார்வதி - தரு.

ஐயோசிவனேநய்யமனம் அலையலாகினேன்
அருமுகனும்வேருமாக குலையலாகினேன்

பரமசிவம்.

தேனேமைந்தன்தானேபோக செய்பவில்லையே
செப்பியபடிமெய்ப்பசெய்தேன் தேவிசொல்லையே

பார்வதி.

எல்லாசெல்வம்நல்லாயிருக்க யேனோகாலமோ
எந்தகுரையோகந்தையணிய யிந்தகோலமோ

பரமசிவம்.

வெள்ளிமலையும்உள்ளபொருளும் வெருத்துகொண்டுமே
வேலன்போனுல்மேலும்வருவான் விசனம்வேண்டாமே

நாரதர் விருத்தம்

செங்கதிர்வேலன்போந சிந்தையும்வெவ்வேருகி
மங்கைபார்வதியுமீசன் மனம்வாடியிருக்கும்போது
திங்களின்வதனமுள்ள தெய்வகுஞ்சரீவள்ளியை
நங்கையைகலக்கம்செய்ய நாரதர்யெழுந்திட்டாரே.

தரு

கந்தன்கயிலைவிட்டுபோகவே நாரதரும்
கடுகியெழுந்து வேகமாகவே

இந்தகலக்கங்கலக்கமல்லவே இன்னமுஞ்சொல்வேன்
இதுக்குமேலா நடக்குமல்லவே

இப்படிகலக்கம்செய்தேனென்றுமே உலகந்தன்னில்
எவரும்யென்னை வைவார்கண்டுமே

ஒப்பியமுன்னூல்வழியகொண்டுமே நாடகமாக
உரைத்தோர்பேரைசொல்வேநன்றுமே

கொஞ்சிகுப்பம்வாழும்பதியதாம் துரைசாமிபாலன்
கூறினரிதை நிந்தாஸ்துதியதா

பஞ்சைசொல்லில்குற்றமிருப்பதா கண்டபேருக்கு
பாதம்பணிந்தேன் பொருப்பீர்நன்றதா

வஞ்சியிருவர்கலக்கஞ்செய்யவே எண்ணமுங்கொண்டு
வணங்கினேன்சபையோர் விடையுந்தருகவே

அஞ்சலிசெய்துவிடையுங்கொண்டேனே சந்தோஷமாக
அருவையரிடம் போகநின்றனே (கந்த)

பொது வசனம்.

இப்படியாக நாரதர் யோசனைசெய்திருக்கிறபோது வள்ளியம்மை வருவது.

விருத்தம்.

கங்கையின்திங்களோ கடிகமிழ்கொன்றைபூண்ட
சங்கரன்குமரன்தேவி தையலாள்வள்ளியாளும்
பங்கயவதனம்துன்ன பாவைமாருகில்சூழ
செங்கையில்வளையல்கொஞ்ச சேயிழைவருகின்றாளே.

தரு.

வந்தாளிதோவள்ளியெனுமடமாது சுந்தரமாக
வாராளிதோ வடிவினில்மிஞ்சியசாது சுருள்
வையகம்போற்றிடும் தையலாளென்ன
நுய்யவெண்கலைமாது செய்யவள்யென்ன (வந்தா)

செந்தாமரைமலரணைவதனமுதுன்ன விழியில்மையும்
தீட்டியதிலக நெற்றியில்மின்ன சுருள்
செப்பியகங்குலுக் கொப்பிடும்தண்குழல்
யிப்புவியெங்குமே மெய்ப்படும்வடிகழல் (வந்தா)

பச்சைக்கல்மூக்குத்தி நத்தும்துலங்க கம்மல்சிமிக்கி
பெருத்தகொப்புடன் மயிர்மாட்டிகுலுங்க சுருள்
பங்கயகரமீது கங்கணங்கொஞ்ச
மங்கையர்நாளும்தயங்கியகெஞ்ச (வந்தா)

ஆறுமுகமானவர்க்குரியநற்பாரி அகிலமீது
ஆருந்துதிகொண்டுபணிகின்நாரி சருள்
அன்னநடையெனுமின்னிடைமாது
கன்னியர்க்கெல்லாங் கன்னியாந்தோது (வந்தா)

சிசபத்தியம்.

வண்டணிகுழலிலே வஞ்சியேகேளடி
வனிதையாள்யான்சொல்லும் வார்த்தைதன்னை
கண்யரிந்துரைக்கவே கன்னியாள்கேழ்க்குறேன்
கருத்தினில்யோசித்துசொல்லும் அன்னே
குண்டலதேவருக்கு குறைதீர்த்தநாதனும்
கூறெண்ணுதவர்செய்த குற்றந்தன்னை
அண்டைக்கிவல்லையே அவர்மூன்றுநாளாக
ஆரிடம்சொல்லியான் ஆருவேன்முன்னே

முடுக்கு.

என்னடியிவர்செய்தமாயமம்மா
என்னைவிட்டிருக்கயென்னமாயம்சும்மா
அன்னவர்வாருமலெங்கபோவாரம்மா
முன்னவள்நிருத்திருளோமொழியுமம்மா

தரு.

தையலெந்தன்பாங்கிகளே நில்லடி அம்மா நில்லடி
சண்முகனார்செய்தனாயம் சொல்லடி விள்ள சொல்லடி
எந்தனரமனைக்கிவல்லையே அவர் வல்லையே
இன்றோடமூன்றுநாளாதொல்லையே யெனக்கு தொல்லையே
வாருமல்ஒருநாழி யிருப்பாரா மரந்து யிருப்பாரா
வஞ்சியரேயெந்தனையும் வெருப்பாரா என்னை வெருப்பாரா
காணுமலெந்தன்மனம் வாடுதே மனம் வாடுதே
கண்களுமூன்றுநாளா தேடுதே அவரை தேடுதே
இந்திரன்மகள்பேச்சைக்கேட்டு நின்றாரே கேட்டுநின்றாரே
இன்னம்யெவள்ஆசையாலே சென்றாரே தேடி சென்றாரே
அன்னமேயிதற்குபதில் ஓதடி பதில் ஓதடி
ஆண்டவருஞ்செய்ததெல்லாம் வாதடி அல்லாம்வாதடி

கொச்சகம்.

இந்துமுகமாதர்களே யென்னருமைதோழியரே
கந்தவர்மனைக்கிவாரா காரணத்தையானரியேன்

முந்தியதெய்வானையவள் மோசமதுசெய்தாளோதான்
எந்தவிதங்கண்டறிவேன் யென்னசெய்வேன்பாங்கிகளே.

வசனம்.

ஆனால் வாங்கடி சகிமார்களே என்பிராணநாயகரை மூன்றுநாளாக யென் அரண்மனைக்கி வல்லை யெனக்குமுன்னளவாகிய தெய்வானை மோசஞ்செய்து மறைத்தாளோ யென்னசெய்வேன் தோழிகளே.

தரு-நாரதர்.

என்னம்மாயிவ்விடங்கூட்டம் யேறயித்தனைபேர்கள்நாட்டம்
கன்னல்மொழிமாதே கந்தருமில்லையா
பன்னிபார்க்கநீயும் படுந்துயர்தொல்லையா (என)

வள்ளி.

வாரும்வாருந்தவமாமுனி நீரும்வந்ததுசந்தோஷம்யானினி
வாருமூன்றுநாளா வடிவேலரில்லையே
ஆருடன்சொல்லிநான் ஆருவேன்தொல்லையே (வாரு)

நாரதர்

தெரியவந்தது அவர்ஞாயம் தெய்வானைசெய்வதுமாயம்
அரியவேசொல்கிறேன் அவர்க்காசை அங்கவே
உரியவேஉன்னுசை ஒப்புக்குயிங்கவே (தெ)

வள்ளி.

இன்றைக்கிதெரிந்தேனன்மாது அந்தயிருவர்களும்செய்தசூது
என்றைக்கியிவர்களுமிப்படிசெய்வது
நன்றினிமேலாகநான்யாரைவைவது (இன்)

நாரதர் சொல் விருத்தம்

பத்தினிவிசனம்வேண்டாம் பகருவேன்வார்த்தைகேளும்
சற்றுநீபொருத்துக்கொள்ளுந் தையலாளிடமேசென்று
ஒத்தியேபதிங்கிருந்து உளவதையின்னதென்று
சித்தத்தில்தெளிந்துயானும் சிக்கிரம்வருவேனம்மா.

வசனம்.

கேளுமம்மா வள்ளிநாயகம் நீயொதொன்றுக்கும் விசனப்படவேண்டாம் நீபொருத்துக்கொள்ளும் தெய்வானையிடத்திற்கு யான் சென்று சுப்ரமண்யசுவாமிகள் அங்கிருப்பதும் இல்லாததும் தெரிந்துக்கொண்டு வருகிறேனம்மா வள்ளிநாயகம்.

தெய்வானை வருவது விருத்தம்.

பருவதராசன்செல்வி பரமனுமிருவர்கூடி
அருமையாய்பெற்றெடுத்த ஐங்கரருக்கிளையோரான
பெருமையாம்வேலருக்கு பிரியமாயமர்ந்தயரி
கருமலரணிதெய்வானை நாயகிவருகின்றாளே.

தரு.

செல்வந்தனில்மிகுந்த அல்லல்தனை யொழித்த
தெய்வானைமாதுவாராள் ஒய்யாரமாக தெய்வானைமாதுவாராள்
வல்வினைமிகுத்திடும்வடிவேலர்தேவியென
கல்விக்கரசிமாது கனிந்துருகுவாள்சாது — சுருள்

கத்திடுமடியவர் பத்தியபதந்தரும்
சத்தியுமிவளென உத்தமியருள்பெரும் (செல்)

நெத்தியில்திலகஞ்சூட்டி நெடுவிழிமைதீட்டி
முத்துமூக்குத்திகாட்டி முனைந்துவருஞ்சீமாட்டி
மொய்க்குழல்பின்னியே பக்குவமாக
சக்கரைவாய்மொழி நற்குணமாக (செல்)

கம்பல்மிக்கிசெவி செம்மையாயிலங்கிட
பொம்பதிரேகமும் விம்மியேகுலுங்கிட

சுருள் கொத்துடன்மாலைகள் முத்துடனேமணி
ரத்தினபதக்கமும் மெத்தவேமீதணி (செல்)

நெடியகரத்தின்மீது தொடியுங்கலகலென்ன
கொடியினிடையின்மீது படியுஞ்சேலைகள்துன்ன

சுருள் கொஞ்சியேதண்டைகள் மிஞ்சியேகாலினில்
தஞ்சமேயென்றிடும் வஞ்சியென்பாலினில் (செல்)

நாரதர் விருத்தம்.

முப்பத்துமுக்கோடிதேவர் முனிவர்கள்நெருங்கிசூழும்
கற்பகத்தருகீழ்நின்று காரணங்கண்டறிந்த
பொற்புள்ளயிந்திரன்செல்வி பொற்கொடிமணியேவுந்தன்
அற்புதபிராணனான அறுமுகன்யெங்கேசெயம்மா.

வசனம்.

தேவர் முனிவர்கள் சூழும்படியாக கற்பகத்தரு நிழலிலிருந்து அரசுசெய்யும் தெய்வேந்திரன் செல்வியாகிய தெய்வானையே உனது நாயகனான சுப்ரமண்யசுவாமி யெங்கே சொல்லுமம்மணி.

தெய்வானை விருத்தம்.

வாருநாரதரேநீரும் வந்தது சந்தோஷமாச்சு
ஆரரைமூன்றுநாளாய் அறுமுகனவரைக்காணேம்
காரணமரியாமல்தான் கன்னியாளிருக்கும்போது
பூரணதெரிந்திருந்தால் புகலுவீரரியத்தானே.

வசனம்.

வாருமையா நாரதமுனிவரே நீரிங்கேவந்தது மிகவுஞ் சந்தோஷமாகிவிட்டது இன்றைக்கி மூன்றுநாளாக யெனது நாயகனாகிய சுப்ரமண்யதேவரைக்காணேம் உமக்கு தெரிந்திருந்தால் சொல்லும் நாரதரே.

தரு நாரதர்.

நல்லாயிருக்குதம்மாஞாயம் உந்தன் நாதன்செய்ததேமகாமாயம்
செல்லாதுஉன்மேலாசை செங்கைவடிவேலருக்கு
எல்லாம்தெரிந்ததிப்போ யென்னசொல்வேனுனக்கு (நல்லா)

தெய்வானை.

சொல்லும்யெனக்கரியயாழ்கையா சூக்ஷிபரீவேதானீமெய்யா
அல்லும்பகலுமெந்தனைசைவிட்டொழியாதே
வல்லவர்மூன்றுநாளாவாருதிருப்பதேதே (சொல்)

நாரதர்.

இருக்குதுயிளையாள்மேலாசை யேனுனக்குவீண்பிரயாசை
திருக்கைவேலர்மூன்று தினமாகயிருப்பது
உருக்கிபாரும்தெரியும் உன்னையேவெருப்பது (இருக்)

தெய்வானை

வெருத்ததுயெந்தனைசைமெய்தானு வீணாகசொல்வதோபொய்தானு
பொருத்தம்வள்ளிமேலானல் போய்சற்றேபார்க்குறேன்
பெருத்தவேல்முருகரை பின்னுலேயேர்க்குறேன் (வெருத்)

நாரதர் விருத்தம்.

அம்மாநீசென்றுயானல் அருமுகனவரைப்பார்க்க
உம்மாலேகலகம்நேரும் உத்தமிபோகவேண்டாம்
சும்மாநீநில்லுந்தாயே சுருக்காகயானுஞ்சென்று
செம்மானுள்வேலர்சேதி தெரிந்துமேவாரேனம்மா.

விருத்தம்.

தேனெனுமொழியாளான தெய்வானைதன்னிடத்தில்
நானுமேசென்றுபார்க்க நாயகர்வேலர்தம்மை

ஏனவள்மறைத்துவைத்து யென்கண்ணில்காட்டேனென்ருள்
போனதுவீணேயாச்சு பொற்கொடியென்னசெய்வேன்.

வசனம்.

கேளுமம்மா வள்ளிநாயகம் நான் அந்த தெய்வானையிடத்தில் யான்சென்று பார்க்கிறபோது வேலவரை மறைத்து வைத்துக்கொண்டு யென்கண்ணில் காட்டமாட்டேனென்று சொல்லிவிட்டாள் நான் போனது வீணுனகாரியமாகிவிட்டது அம்மணி.

வள்ளி-தரு.

நாரதர்தானுரைக்க நங்கையாள்வள்ளியுந்தானெழுந்து
பாரிதேயானுஞ்சென்று பாவையாள்கொண்டகருத்தரிவேன்
இந்திரன்தன்மகளும் யெந்தன்கணவனைமூன்றுநாளா
சொந்தமாகமரைததுகொண்ட் தோகையாளெண்ணமரிவேன்
செந்திருவேலவரும் அந்த தெய்வானைவசத்திலிருப்பாரு
அந்தவிதமெல்லாஞ்சென்று அறிந்துமேயவள்சேதிதெரிந்துவாரேன்
ஒன்றுரண்டுநாளுத்தமர் யெனைவெருத்திருப்பாரு
கண்டுஅவர்சேதிகாரியிழை பின்னுல்விளம்புவேனே.

வள்ளி விருத்தம்.

-என்னடிசக்காளத்தி யிரையவர்மூன்றுநாளா
என்னிடம்வருகாமலே யேண்டிநீமறைத்துவைத்தாய்
சின்னியேஉந்தன்சேதி தெரியவேவந்ததிப்போ
பன்னடிசெய்தவேலை பாவையாளரியத்தானே.

வசனம்.

அடிவாடி சக்காளத்தி யென்னுயகராகிய முத்தைய தேவனை ஏண்டி மூன்றுநாளாக மறைத்துவைத்திருக்கிருய் தெரியசொல்லடி கள்ளியே.

தெய்வானை விருத்தம்.

வித்தகிஉந்தன்சேதி வெகுநாளாய்தெரிவேன்யானும்
கர்த்தனேமூன்றுநாளா காதகிநீமறைத்து
வைத்துமேயென்னிடத்தில் வாதாடவந்தாய்கள்ளி
உத்தமிபோலேபேசும் உன்னுளவெல்லாந்தெரிவேன்வாடி.

தரு-வள்ளி.

நல்லாயிருக்குதுன்னடத்தையும் யிப்போது
நங்கையேநான்கண்டுகொண்டேன்
மங்கையேநன்ருகவிண்டேன்
வல்லாளகண்டிநீவடிவேலர்தம்மை
சொல்லாதவார்த்தைகள்சொல்லிமறைத்துமே

சோதிக்குறுயென்னே பேதிக்குறுயேண்டி
சாதிக்குறுய்வீணு பாவிக்குறுப்தாண்டி (நல்)

தெய்வானே.

தாண்டிதாண்டி வந்து சண்டைக்கிழுப்பது
சக்காளத்திஉந்தன்சாதி தனக்கு
ஒக்குமேநீபேசுநீதி
வேண்டியவார்த்தையே வேலவர்க்குசொல்லி
யேண்டிமரைத்துநீயென்னேமிரட்டியே சுரு
யெத்துகிறுபேசி பத்துகிறுதாவி
நத்துகிறுயென்னே சுத்துகிறுபாவி (தாண்)

வள்ளி.

பாவிசக்காளத்தி உன்பாவனேயறிவேனுன்
பலுக்காதேதாசிபோலே நின்று
குலுக்காதேயெந்தன்முன்னுலே
ஆவியும்வாடுதே ஆரரைநாளா
கூவியழைத்துக்கொண்டாய் கூர்வடிவேலரை சுரு
கொம்பனேயேசூது வம்புகள்பேசுருய்
தெம்புகள்கொண்டுமே சம்பிரமாவீசுருய் (பாவி)

தெய்வானே.

வீசுருய்நீவந்துவேசிகள்போலவே
வெழ்க்கமுனக்கில்லேவள்ளியே எந்தன்
பக்கத்தில்நிர்க்காதேகள்ளியே
ஆசைகள்காட்டியே அண்ணல்முருகர்தம்மை
பேசிவைத்துக்கொண்ட பெருமையாலேவந்து சுரு
பிணக்குசெய்யநின்ற குணக்குகாரிபோடி
பிணக்கமில்லாமலே வணக்கமற்றுயோடி (வீசு)

நாரதர்-தரு.

பதருதேபொரும்பொரும் அம்மா
பதரினல்காரியம்சிதருமே சும்மா
விதந்தெரியாமல் நீங்கள்சண்டை
வீணேபிடித்துக்கொண்டா யிருவருங்கொண்டை
சக்காளத்திபோருமையைகண்டு
சகத்தில்பழமொழியாய்சாத்துவதுண்டு
அக்கதைதெரிந்திருந்துநீரும்
ஆத்திரப்ப டலாமாயிருவரும்பாரும்
தந்தைதாயிடமுந்தானுரு
சண்முகர்சென்றுலும்விபரமாகேளு

பந்தியங்கனிவொன்றால்தீது
பரமன்மேல்வந்ததாம்அவருக்குவாது
எல்லாமணிபணியும்விட்டு
ஏகாந்தமாய்ஒற்றைகோவணங்தொட்டு
சொல்லாமல்தெற்குசென்றுரொன்று
சொன்னதைகேட்டுவந்தேன்தோகையிதுவுண்டு

விருத்தம்.

சங்கதியிதுதானம்மா சண்முகனுலேசண்டை
பொங்கியேபோட்டுக்கொண்டால் புருஷனை காண்பதில்லை
இங்கேநில்லாமல்சேன்று யீசனைவிபரங்கேளும்
எங்கேசென்றிருப்பார்வேலர் யேகினுன்பார்த்துவாரேன்.

வசனம்.

கேளுமம்மா வள்ளிதெய்வானையே நீங்கள் யிப்படி சண்டை போட்டுக்கொண்டால் வேலவரை காணப்போகிறதில்லை நீங்கள் சென்று உங்கள் மாமன்மாமியாரை கேட்டுப்பாருங்கள் நான்யெங்கேயாகிலும்போய் பார்த்துவாரேனம்மணி.

வள்ளி விருத்தம்.

அக்ஞானம்வீணேவாதம் அறியாமல்செய்துகொண்டோம்
மிக்கானசேதியெல்லாம் விளங்கவேதெரிந்ததம்மா

தெய்வானை விருத்தம்.

தக்கானமொழியுரைக்குந் தங்கையேசொல்லக்கேளும்
அக்கரவம்பூணுமீசன் அவரைகேட்டுகொள்வோம்

தரு-வள்ளி.

தமக்கயரேதெரியாமல் நாம்சண்டையிட்டோமே
தவமுனிவர்தன்னுலே நாம்தயக்கம்விட்டோமே

தெய்வானை.

நமக்குள்ளநாம்தெரியாமலே நாணம்விண்டோமே
நாதாருரைக்கும்வுண்மை நாமுங்கண்டோமே

வள்ளி.

செம்மானேநெஞ்சிவனை கேட்டுசித்தந்தேறுவோம்
செங்கைவேலர்செயலவருல் தெரியகூறுவோம்

தெய்வானை.

அம்மான்அத்தையருகில்வந்தோம் அடிபணிகுவோம்
அல்லாசேதியுந்தெரிந்து அம்மைதுணிகுவோம்

தெய்வானை விருத்தம்.

காமனையெரித்தகண்ணு கன்னியாள்அரிகில்வந்து
மாமறைவழங்குந்தாளில் மங்கையாள்பணிந்தேன்மாமா.

வள்ளியம்மை விருத்தம்.

பூமனேசிரமரிந்த புண்ணியகாதாவுந்தன்
தூமலர்பாதந்தன்னில் கோதையாள்பணிந்தேன்மாமா

பரமசிவம் விருத்தம்.

பங்கயவதனமுள்ள பாவையேநீங்களிப்போ
எங்கழல்பணிந்ததாலே யிருவரும்வாழிவாழி
அங்கமும்வாடிசோர்ந்து அகம்வேறுபட்டுவந்த
சங்கதியின்னதென்று சம்பரமாவுரைசெய்வீரே.

தெய்வானை-தரு.

ஆலமுண்டருள்காலகாலரை அருமைமாமாவே
அண்ணல்வேலரை கண்ணில்காணும லருவைவாடுறேன்
வள்ளியம்மை-மாலயன்காணுமூல காரணமாமாவந்தனம்
மாமயிலேருஞ் சுவாமியைகாணுமல் மங்கைவாடுறேன்

பரமசிவம்.

காலமோயென்ன கோலமோயிது கன்னிமார்களே
கந்தன்போனல் வந்துவிடுவான் கவலைவேண்டாமே
தெய்வானை-தாண்டவநாதா மூன்றுநாளாக தவிக்கலாகுமா
சண்முகரெங்க உண்மையாய்சொல்லும் சாமவேதரே
வள்ளி-வேண்டுவோர்நெஞ்சில் ஊன்றிடுாத வேலரெங்கையோ
வேதரேசொல்லுஞ் சூதில்லாமல் மெல்லிகேட்கவே
பரம-பாண்டரமதிதோன்றும் வதனி பாவைமார்களே
பார்வதிதன்னை கேரில்கேட்டு பார்த்துதெளிகுவீர்
தெய்வ-ஆசையுள்ள அத்தையரே அடிபணிந்தனே
ஆறுமுகரெங்கேபோனர் நீருஞ்சொல்லுவீர்
வள்ளி-பாசமுள்ள அத்தையரே பதம்பணிந்தனே
பத்தாவான வேலரெங்கே மெத்தசொல்லுவீர்
பார்வதி-மாசில்லாத மருமகளே மனமுங்கூசுதே
மைந்தனுலேயெந்தன்மனம் நொந்துவாடுதே
தெய்வ-இருவரும்எந்தன்கணவன்தன்னை யென்னசெய்தீர்கள்
எங்கயென்றுகேட்கமன மங்கிவாடுரீர்
வள்ளி-மருவங்குழல் மாமியாரே மகிழனந்தன்னையே
மாதாபிதாயென்னசெய்தீர் ேதாதாசொல்லுவீர்
பார்வதி-ஒருவரும்ஒன்றுஞ்செய்யவில்லை உத்தமிகளே
உங்களுக்குமரைத்துசொல்லி யெங்யிருப்பநாம்

நாரதர் விருத்தம்.

கண்டுநான்வந்தேனம்மா கதிர்வடிவேலர்தம்மை
தெண்டுகோவணந்தன்னேடு சிவகிரிமலையின்மீது

பண்டுமாமுனிவர்சித்தர் பண்ணவர்விண்ணோரெல்லாம்
அண்டையில்துதித்துநிற்க அவராங்கயிருக்குறாரே

தெய்வயானை-தரு.

கண்டதுஉண்மையாமாமுனி காண்போகாமினி
கன்னிசந்தோஷித்தேன் பாருனி

வள்ளியம்மை.

சொன்னதுமாதவாசரிதானு உனக்குவெரிதானு
எந்துரையேநீகண்டது பெரிதானு

நாரதர்-பொய்சொல்லயெனக்கென்னவிதியா கெட்டமதியா
நான்புளுகனோசொல்லுங்கள் மதியா
தெய்வயானை-சலகக்காரனென்றுவழக்கம் செய்துபழக்கம்
கன்னியுரைத்தேன் முழக்கம்
வள்ளி-குண்டுணிகோள்களேசூத்திரம் உனக்குபாத்திரம்
கோதையுரைத்தனன் சாத்திரம்
நாரதர்-சொல்லவந்ததுயெனக்கு சுத்தமா உனக்குபித்தமா
சோதித்தால் தெரியுமே சுத்தமா
பார்வதி-சுத்தமில்லாகுணநன்மையா சொல்லுந்திண்மையா
குழந்தையேகண்டது உண்மையா
நார-உமக்குபொய்சொல்வதோ சொல்லம்மா சொல்லுதெல்லாம்
யோசனைசெய்நீ நில்லம்மா
பார்வதி-நாரதாஉன்னைநானறிவேன் முன்புபிரிவேன்
உன்னடத்தையே நெடுநாளாதெரிவேன்
நாரதர்-அம்மம்மாயென்மேலேகோபமா இதுபாவமா
அறிந்ததுசொன்னது சாபமா
பரவசிவம்-சத்தியதவத்திற்குகுணசீலா நல்லகுணசீலா
யெந்தனையனை கண்டது அதுமேலா
நாரதர்-மேலாபதவிக்குநாதா அரும்வேதா
விமலாநான்சொல்வது சூதா
பரம-சூத்திரம்கோள்கள்யென்றுங்குடியே உமக்குமிடியேநன்று
கூறுவிண்ணுமிந்தபடியே
நாரதர்-சுந்த ரூசிவகிரிசென்று சொன்னதைசண்
சோதித்தால்தெரியுமே நன்று

பரமசிவம் விருத்தம்.

தொல்லைமாமுனியேவுந்தன் சொல்லைநான்வொப்புக்கொண்டேன்
நல்லதுநீரும்வாரும் நான்போகவேணுமப்பா
மெல்லிதெய்வானைவள்ளி மேன்மையெந்தேவிவாரும்
செல்லுவோஞ்சிவகிரிக்கு சீக்கிரமாகத்தானே.

திரு பரமசிவம். சிவகிரி தனக்குசெல்வோமாமுனி
தேவியாரே பாவைமாரே
சீக்கிரமாகசெல்வோம்நாமினி

பார்வதி மங்கையாள்மனமும்வாடிநாதரே
மைந்தனாலே இந்தவேளே
வந்துதேநடவும்வாரேன்வேதரே

வள்ளி கணவன் தன்னைமூன்றுநாளாகர்த்தரே
லாணவில்லை ஊணுமில்லை
கன்னியாள்வாடிவாரேனித்தரே

தெய்வயானை துரையைநான்மூன்றுநாளாய்காணுமல்
தூக்கமில்லை யேக்கந்தொல்லை
தோகையாள்வாரேன்மாமாநாணுமல்

நாரதர் கர்த்தனேநான்முன்னேபோரேன்வாருங்கள்
கன்னிமாரும் அன்னையாரும்
கடுகியாண்போரவழிபாருங்கள்

பரமசிவம் வெள்ளியங்கிரியைவிட்டுதாண்டியே
விருவாய்நடந்தோம் வெருவர்ய்துடந்தோம்
வேலவர்தம்மைகாணவேண்டியே

பார்வதி ஐயனேவந்தோம்நெடுந்தூரமே
அருமுகனால் பெருமகனால்
அருவையாள்சேர்ந்துவாரேன்பாருமே

தெய்வயானை காடுசெடிகுன்றுமலைதாண்டினேம்
கண்டோம்வேண தண்டுபிறுண
கணவனாரிடமுமெங்கேவேண்டினேம்

வள்ளி பார்க்காதமலைவனமும்பார்த்தனே
பாவைமுன்னாள் தாவும்யென்னாள்
பத்தாவாழிடமுமெங்கே யத்தனே

நாரதர் சிவகியதோணுதிதோபாருங்கள்
செங்கைவேலர் தங்குமேலர்
தெரியுதேநீங்களங்கேசேவிங்கள்

பரமசிவம் விருத்தம்.

நனிபெருமுனிபின்னாலே காமுமிவ்விடமும்வந்தோம்
வனிதையேயிங்குவாரும் வடிவேலர்தம்மைக்காணும்
இனிமையாய்நீங்கள்சென்று யிருவரும்அழைத்துப்பாரும்
கனிவுடன்வந்தால்வாரும் கர்த்தனுன்பின்னால்சொல்வேன்.

தெய்வயானை கொச்சகம்.

சித்தர்முனிதேவர்களுந்தினந்தினமும்பெருமையுடன்
ஊவைத்தமிருக்கவராலாமே நீதனியா

வெத்திவடிவேலவரே மெல்லடிக்கியான்சருணம்
பத்தியுடனம்மனைக்கி பக்ஷமுடன்செல்வோம்வாரும்.

வள்ளி மேவும்பணிபூஷமும்விதவிதமாயிருக்க வொற்றை
கோவணத்துடன்தனியாய்குன்றுதனில்வரலாமா
தாவுநடைமெல்லடியில் தையலாளும்யான்பணிந்தேன்
தேவர்தொழும்பதிக்குசெல்வோம் வாரும்பிராணநாதா.

சுப்பி வெள்ளிமலைதன்னைவிட்டு வேருபட்டுவந்தயென்னை
தெள்ளுமொழிதெய்வானை தேடிவந்தவிதமுமென்ன
விள்ளுநீங்கள்வந்தவிதம் மெல்லியரேயிருவருமே.

தெய்வயானை தரு.

என்னமாதுணிந்துவந்தாயோ யெந்தனைவிட்டுஎப்படி
தன்னந்தனியாகவே தையல்மனநோகவே
அன்னிதமூன்றுநாளா அரண்மனைக்கிவாராமல் (என்)

சுப்பி இந்தாநீகேழ்க்கவொண்ணுதே தெய்வகுஞ்சரி
இப்படிநீயோர்க்கவொண்ணுதே
வந்தாஉந்தனுக்கென்ன வாவென்று ஆருசொன்ன
பந்தாரணிகுழலாள் பாவையிங்குநில்லாதே (இந்தா)

வள்ளி ஆசைக்குகந்த நாதரே எனைமறக்க-அன்புவந்ததோவேதரே
தேசபாசமும்விட்டுதெக்கு நோக்கியதொட்டு
வாசமாயிங்கிருக்கவந்ததோ தலைவிதி (ஆசை)

சுப் உன்னைகேட்டேயானும்வல்லையேவள்ளிநாயகியுரைப்பதுமிகதொ
என்னைநீகேட்டாய்மானே யின்பமல்லடிதேனே [ல்லை
வன்னகிளியேஅங்கு வரமாட்டே னினியானே (உன்)

தெய் சத்திவடிவானநாதரேயிப்படிசொல்ல தருமமோஉமக்குவேத
வித்தகியெந்தனாலேவெருத்துவந்தாயோமேலே [ரே
சித்தம்வாடுதென்னாலே சீக்கிரம்வாரும்பின்னாலே (சத்)

சுப் உந்தன்மீதுகோபமில்லையேயிப்போதுநீயும்உரைப்பதுமிகதொ
இந்திரன்மகளேபாவம் யீசன்மேலெனக்குகோபம் [ல்லையே
வந்துதேஅங்குயானும் வரமாட்டேனினியானே (உந்)

வள் சூரசம்மாரமூர்த்தியே-உனக்குகுத்தம்-தோகைசெய்தனோமே
ஆரமைமூன்றுநாளா அருவைவாடுரேன்தோளா [த்தியே
பாரும்யெந்தனைகண்ணால்பார்த்து வாரும்யென்பின்னால் (சூர)

சுப் வள்ளியென்பிராணகாரணி-உங்கள்கோபம் வாராதென்றைக்கு
வெள்ளிமலைவாழ்நகர்த்தன்விமலன்செய்தாரேகுத்தம்[ப்பூரணி
உள்ளதுசொன்னன்சித்தம் ஒருகாலும்வரமாட்டேன் (வள்ளி)

பரமசிவம்-விருத்தம்.

குத்தனுன்செய்தாலென்று குழந்தைநீபொருக்கொண்ணுதா
பித்தன்போல்தனிபணுகி பேசாமல்வந்துவிட்டா
இத்தனைநேரமாக யிருவரும்வந்தழைக்க
சித்தமும்யிரக்கமில்லை சிருவனே தருமந்தானு.

தரு கருணையுடன்சரவணையில் தருணம்வந்தபாலா
கண்களிக்கவிண்களிக்க மண்களிக்கும்வேலா
வருணகனிதிரணமாச்சு அருணவொளிசீலா
வந்தருளும்கந்தனே னிமுந்துங்கனிமேலா

பார்வதி காங்கயனேயாங்கள்கனி தீங்கனிநீயென்று
கரியவரும்பெரியவரும பிரியங்கொள்வார்நன்று
பாங்கமில்லாமாங்கனிக்கு தேங்கலாமாநின்று
பத்துன்னிதழ்முத்தங்கனி சத்தியெனக்குண்டு

பரம முக்கனியேசர்க்கரையே பக்குவசெங்கரும்பே
முதிருங்கனிமதுரமொழி யிதழூந்தினரும்பே
தக்கவருமிக்கவரு தொய்க்குபழனிவிரும்பே
தானவரும்வானோர்துதி மோனத்தின்கண்வரம்பே.

பார் அருங்கனியும்பெருங்கனியு நருங்கனிநீரையா
அதில்கனிந்துததம்பிவடி மதுரஜமேமெய்யா
திரங்கனிந்து தாங்கம்வேலே ஒரு குமேவல்கையா
செங்கைபழனிங்கிதமேதங்கமேவாழ்துய்யா

வருக்கைபருவம்-பரமசிவன் சொல்லல்.

கரும்புந்தேனுஞ்செம்பாகும் கைக்கும்பழநிதான்வருக
கண்ணாமுதுங்கற்கண்டுங் கயக்கும்பழநிதான்வருக
விரும்புகின்றமுக்கனியும் வெருக்கும்பழநிதான்வருக
விண்ணோரமுதுந்தான்புளிக்கும் வேண்டும்பழநிதான்வருக
சுரும்புகாணோன்காணுடையா அஞ்சாபழநிதான்வருக
தோன்றுங்கதிரூடுளிவடிவா துவர்க்காபழநிதான்வருக
பெரும்பையசுரர்குலகாலா பெரியபழநிதான்வருக
பேசரிதாருமுகபெம்மான்பெம்மா னழைத்தேன்வருவாயே.

பார்வதி சொல்லல்.

தெள்ளுமணியேமணிகுன்ற சிவந்தபழநிதான்வருக
தெவிட்டாதினிக்குஞ்செந்தேனே தேவபழநிதான்வருக
விள்ளுங்கரும்பும்பனிபாக விளியாபழநிதான்வருக
விண்ணோர்மண்ணோர்தினந்தினமும் விரும்பும்பழநிதான்வருக
எள்ளெக்கெண்ணேபாவனையா எங்கும்பழநிதான்வருக
இரையுங்கடலைசுவரிடவேல் யேவும்பழநிதான்வருக
அள்ளுமயிலின்முதுகின்மிசை தோன்றும்பழநிதான்வருக
துலையாவாழ்வுக்கரசேயெந்தன் துரைகனிந்துவருவாயே.

சுப்ரமண்யர் விருத்தம்.

வந்துமேதந்தைதாயார் வருகையின்பருவங்கூயு
எந்தனேபுகழ்ந்தபோது யினிகோபம்விட்டொழித்தேன்
இந்தணிநாதாதாயே யிருவர்பொற்பாதந்தன்னில்
கந்தமாமலர்கள்சூடி கடையவன்பணிந்திட்டேனே.

பரமசிவம் விருத்தம்

பணிந்திடுமைந்தன்தன்னை பரமனுங்கையால்வாரி
அணைந்துமேமுத்தமிட்டு அம்மனுக்களித்திட்டாரே.

பார்வதி-விருத்தம்

மணிவளைகரத்தினாலே மைந்தனை வாங்கித்தாயார்
துணிவுடன்முத்தந்தந்து துய்யனைமடியில்கொண்டாள்

சுப்ரமண்யர் விருத்தம்.

எந்தனின்கோபமாற்றி யிருவரைவலமாவந்து
தந்தையேபணிந்துநின்றேன் தனையனைக்கின்னதென்று
உந்தனல்வாக்குநாலே உயர்வரமளித்துயென்னை
பிந்தியுங்காக்கவேண்டும் பெருமானேபாதம்போற்றி.

வ-ம். சரணஞ்சரணமென் தந்தையே என்னுடையகோபத்தை விட்டுதங்களுடையபாதம்பணிகிறேன் எனக்குவரந்தாரும்கர்த்தனே

பரமசிவம் விருத்தம்.

சித்தமுங்கனிந்தயெந்தன் செல்வனேவாழிஉன்னை
பத்தியாய்தந்தைதாயார் பழநியென்றழைத்ததாலே
இத்தலமுன்பேர்மாற்றி யிதற்குமேபழநியாகும்
மெத்தவுமிவ்விடத்தில் மெல்லியருடனேவாழ்வாய்.

வசனம்

கேளுமப்பா சண்முகக்கண்மணி நாங்களிருவரும் உன்னை பழநியென்றழைத்ததாலே இந்த சிவகிரிமலைக்கு முன்பெயரைமாற்றி இதற்கு பழநியென்று நாமத்தைவைத்தோம் நீ இந்த யிடத்தில் சுகமாயிரு கண்மணி.

விருத்தம்.

வேலவர்கோபமாற்றி வியன்மலைபழநிதன்னை
சாலவும்பெத்துக்கொண்ட சன்முகர்சரிதந்தன்னை
மேலுமேபடிப்போர்கேட்போர் மிடியதுபோக்கியீசன்
ஞாலத்தில்பெருமைவாழ்வும் நலம்பெற அளிப்பர்தாமே.

ஷை விருத்தம்.

சத்தியுஞ்சிவமாய்வந்த சண்முகர்சரிதந்தன்னை
பத்தியேநாடகமதாக பாடினோர்பாடினோர்கள்
இத்தரைமீதில்வாழ்ந்து யிருதியுமடையுங்காலம்
முத்தியுந்தருமீசன் முளரித்தாள்வாழ்கத்தானே.

மாங்கனிசரித்திர நாடகம்
முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

புத்தக விளம்பரம்.

சிவபராக்கிரமம் 64-படங்களுடன்	2	0	0
மஸ்தான்சாகிபுபாடல் மூலமும் உரையும்	2	8	0
பஸ்மமஹாத்மியம்	0	4	0
மகாசிவராத்திரி கற்ப முதலியன	0	4	0
கீசகவிலாசம்	0	4	0
சிங்கீசர் கல்யாண நாடகம்	0	4	0
மாங்கனி நாடகம்	0	4	0
கம்சசம்மார நாடகம்	0	4	0
தாருகாவன நாடகம்	0	4	0
கமலவல்லி நாடகம்	0	4	0
நரகாசுர நாடகம்	0	4	0
பத்மாவதி மாலையிடு நாடகம்	0	4	0
வள்ளியம்மை கல்யாண நாடகம்	0	4	0
சுந்தரகாண்டம் அநுமார்தூது நாடகம்	0	4	0
நடராஜர் சதகம்	0	4	0

இன்னும் அநேக நாடகப் புத்தகங்கள் அச்சிட்டுக்கொண்டு வருகின்றனம் கூடிய சீக்கிரம் வெளிவரும்.

இப்படிக்கு,

அ. இரங்கசாமிமுதலியார் அண்டு சன்ஸ்

பூமகள்விலாசம் பிரஸ், சென்னை.